

SETTLEMENT GEOGRAPHY

CODE: 18K3GO4

Unit II:

M.Aurousseau's functional classification of Towns

MARSHAL AUROUSSEAU'S FUNCTIONAL CLASSIFICATION OF CITIES

The structure and functions of any region varies in terms of function, history of development as well as age of the town. Some towns and cities specialize in some functions and they are known for some products or services. All towns are supposed to provide various services like health, education, municipal (water, electricity, and sanitation), transportation and marketing. Therefore, it is not always worthwhile to classify urban places into a single particular function. Towns are classified according to their dominant function. This dominant function may be trade, administration, defence or entertainment.

In 1921, Marshal Aurousseau classified towns into six classes with twenty eight sub types. The six classes were-

i) Administrative function.

- Administrative Towns
- Revenue Towns

ii) Defence functions.

- 3. Fort Towns
- 4. Garrison Towns
- 5. Naval Towns

iii) Cultural functions.

- 6. Educational Towns
- 7. Cathedral Towns
- 8. Art Centre Towns
- 9. Pilgrimage Towns
- 10. Religious Towns

iv) Production functions.

- 11. Industrial Towns

v) Communication functions.

(a) Collecting Towns

- 12. Mining Towns
- 13. Fishing Towns
- 14. Forest Products Gathering Towns

- 15. Depot Towns

(b) Transshipment Towns

- 16. Commercial Towns
- 17. Fall Line Towns
- 18. Transshipment Towns
- 19. Bridge head Towns
- 20. Tide Limit Towns

(c) Distribution Towns

- 21. Export Towns
- 22. Import Towns
- 23. Supply Towns
- 24. Entrepot Towns

vi) Recreation functions.

- 25. Health Resorts
- 26. Tourism Centres
- 27. Holiday Resorts
- 28. Hill Resorts

This list is quite comprehensive and has sometimes being found useful. His classification though a simple one, however, suffers from the defect of over-generalization. Moreover, some of the classes are specific to a particular country at a particular time only.

In spite of all critics, Aourousseau's classification marks a significant stage and provides a springboard for sophisticated methods. It is actually a comprehensive scheme bringing together polygonal functional urban activities to classify urban centers.

நகரங்களை வகைப்படுத்துதல்

மார்ஷல் அரூஸோவின் வகைப்பாடு

புவியில் காணப்படும் நகரங்களின் தன்மைகள் பல தரப்பட்டவை. நகரங்களை வகைப்படுத்துவதின் வாயிலாக அவற்றின் பண்புகளை தெரிந்து கொள்ள இயலும். நகரின் விவரங்களை சுருக்கமாக நெறிப்படுத்தி வெளிப்படுத்துவதற்கு அவற்றை வகைப்படுத்துவது அவசியமாகும்.

- நகரங்களை வகைப்படுத்துவதன் மூலம் நகரங்களின் பண்புகளையும், பணிகளுக்கும் அந்நகரின் பண்புகளுக்கான தொடர்புகளையும் நம்மால் அறிந்து கொள்ள இயலும்.
- நகரங்களை வகைப்படுத்துவது பிரதேச திட்டமிடலுக்கு உதவுகிறது.

- நகரங்களின் வகைப்பாடு, நகரங்கள் வளர்ச்சி பெறுவதற்கும், அவை வீழ்வதற்கும் காரணமாக உள்ள சமூக, பொருளாதார, அரசியல் காரணங்களை ஆராயவும் வழி செய்கிறது.
- நகரங்களை ஒப்பீடு செய்து வகைப்படுத்துவது நகர்ப்புற புவியியலை முறையாகக் கற்க உதவுகிறது.

நகரங்களை வகைப்படுத்துவதில் அதன் "பணி" என்ற காரணி உலகம் முழுதும் பரவலாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. நகரங்களை வகைப்படுத்துவதில் பயன்படும் பல முறைகளை பல்வேறு அறிஞர்கள் முன்வைத்துள்ளனர். மார்ஷல் அருசோ 1921 ஆம் ஆண்டு நகரங்களை **முதல் நிலை மற்றும் இரண்டாம் நிலை** என இரு பிரிவுகளாகப் பிரித்தார்.

- **முதல் நிலை நகரங்கள்:** வேளாண் தொழில் மீன்பிடித்தல் மரம் வெட்டுதல் மற்றும் சுரங்கத் தொழில் நகரங்கள் ஆகியன முதல் நிலை நகரங்களாகும் .
- **இரண்டாம் நிலை நகரங்கள்:** ஆக்கத் தொழில்கள் வர்த்தகம் ஆகியவற்றை மேற்கொள்ளும் நகரங்கள் இரண்டாம் நிலை நகரங்களாகும்.

செயலாக்க நகரங்களை ஆறு வகையாகவும் அவற்றை மேலும் பல உட்பிரிவுகளாகவும் பிரித்தார். அவையாவன-

I நிர்வாகம்

- 1. தலைநகரங்கள் - Administrative Towns
- 2. வருவாய் நகரங்கள் - Revenue Towns

II பாதுகாப்பு நகரங்கள்

- 3. கோட்டை நகரங்கள் - Fort Towns
- 4. கோட்டை காவுற்படை நகரங்கள் - Garrison Towns
- 5. கடற்படைத் தளங்கள் - Naval Towns

III கலாச்சார நகரங்கள்

- 6. கல்விசார் நகரங்கள் - Educational Towns
- 7. திருச்சபை நகரங்கள் - Cathedral Towns
- 8. கலைக்கூட நகரங்கள் - Art Centre Towns
- 9. புனிதத் தலங்கள் - Pilgrimage Towns
- 10. மதவழிபட்டு நகரங்கள் - Religious Towns

IV உற்பத்தி நகரங்கள்

- 11. தொழில் நகரங்கள் - Industrial Towns

V போக்குவரத்து நகரங்கள்

- (a) சேகரிப்பு மையங்கள் - Collecting Towns

- 12.சுரங்கத் தொழில் மையங்கள் — Mining Towns
- 13.மீன்பிடி நகரங்கள் – Fishing Towns
- 14.காட்டுப்பொருள் சேகரிப்பு மையங்கள் — Forest Products Gathering Towns
- 15.டிப்போ நகரங்கள்- Depot Towns

(b) இடமாற்றல் நகரங்கள் - Transshipment Towns

- 16.வர்த்தக மையங்கள்- — Commercial Towns
- 17.நீர்வீழ்ச்சிக்கோட்டு நகரங்கள் — Fall Line Towns
- 18.போக்குவரத்து மாறுமிடம் நகரங்கள் — Transshipment Towns
- 19.பாலத்தலைப்பு மையங்கள் — Bridge head Towns
- 20.ஓத எல்லை நகரங்கள் – Tide Limit Towns

(c) விநியோகிக்கும் நகரங்கள் —Distribution Towns

- 21.ஏற்றுமதி நகரங்கள்- Export Towns
- 22.இறக்குமதி நகரங்கள் — Import Towns
- 23.வழங்கும் நகரங்கள்- Supply Towns
- 24. சரக்கு - மாற்று நுழைவு நகரங்கள்- Entrepot Towns

VI பொழுதுபோக்கு நகரங்கள் —Recreation Towns

- 25.உடல்நல வாசஸ்தலங்கள் — Health Resorts
- 26.சுற்றுலா மையங்கள் — Tourism Centres
- 27.விடுமுறை வாசஸ்தலங்கள் — Holiday Resorts
- 28.மலை வாசஸ்தலங்கள்- Hill Resorts

செயல்படா நகரங்கள் பணிகளில் சிறப்புத் தன்மை இல்லாத நகரங்கள் ஆகும். அருஸோவின் வகைப்பாடு ஒரு முன்னோடி முயற்சி. செயலறிவு அல்லது அனுபவம் மற்றும் உற்றுநோக்கல் சார்ந்தது. இதன் குறைபாடுகள்-

- பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட வகைப்பாடு.
- முதன்மைப் பணிகள் மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.
- போக்குவரத்து நகரங்களில் சில பணிகள் அடிப்படையிலும் இ சில அமைவிட அடிப்படையிலும் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக - சுரங்கத் தொழில் நகரங்கள்இ வர்த்தக நகரங்கள்இ ஓத எல்லை நகரங்கள் பாலத் தலைப்பு நகரங்கள் அமைவிட அடிப்படையில் மட்டுமே வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

தலம், சூழமைவு, மக்கள் தொகை, இனம், மொழி, சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார பண்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நகரங்கள் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. நகரங்களை வகைப்படுத்துவதில் உலகம் முழுதும் பொருந்துமாறு உள்ள வழிமுறைகள் இதுகாறும் கடைப்பிடிக்கப் படவில்லை. ஒவ்வொரு நாடும், அல்லது ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட அறிஞரும் ஒன்று அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட காரணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நகரங்களை வகைப்படுத்துகின்றனர்.

எனினும், அருஸோவின் வகைப்பாடு முழுமையானது மற்றும் பிற்காலத்தில் உருவான பல மேம்பட்ட வகைப்பாடுகளுக்கு ஒரு மைல்கல்லாக இருந்தது.

UNIT III

Rural Settlements: Characteristics – Rural Settlement Type: Strong point, Spring line, Wet –point, Dry - point, Market Settlement, Foothill Settlement and linear Settlement – Rural Settlement Pattern: Dispersed, Clustered Linear and Ring pattern

Rural Settlements

The definition of a rural settlement depends on the country. In some countries, a rural settlement is any settlement in the areas defined as rural by a governmental office, e.g., by the national census bureau. This may include even rural towns. In some others, rural settlements traditionally do not include towns.

Characteristics of Rural society

Size of the Community:

The village communities are smaller in area than the urban communities. As the village communities are small, the population is also low.

Density of Population:

As the density of population is low, the people have intimate relationships and face-to-face contacts with each other. In a village, everyone knows everyone.

The primacy of Agriculture:

Agriculture is the fundamental occupation of the rural people and forms the basis of the rural economy. A farmer has to perform various agricultural activities for which he needs the cooperation of other members. Usually, these members are from his family. Thus, the members of the entire family share agricultural activities. That is the reason why Lowry Nelson has mentioned that farming is a family enterprise.

Close Contact with Nature

The rural people are in close contact with nature as most of their daily activities revolve around the natural environment. This is the reason why a ruralite is more influenced by nature than an urbanite. The villagers consider land as their real mother as they depend on it for their food, clothing, and shelter.

Homogeneity of Population: The village communities are homogenous in nature. Most of their inhabitants are connected with agriculture and its allied occupations, though there are people belonging to different castes, religions, and classes.

Social Stratification:In rural society, social stratification is a traditional characteristic, based on caste. The rural society is divided into various strata on the basis of caste.

Social Interaction:

The frequency of social interaction in rural areas is comparatively lower than in urban areas. However, the interaction level possesses more stability and continuity. The relationships and interactions in the primary groups are intimate. The family fulfills the needs of the members and exercises control over them.

It is the family, which introduces the members to the customs, traditions and culture of the society. Due to limited contacts, they do not develop individuality and their viewpoint towards the outside world is very narrow, which makes them oppose any kind of violent change. In Rural society there are more formal groups than urban society. Urbanism and Ruralism are social realities.

Social Mobility:

In rural areas, mobility is rigid as all the occupations are based on caste. Shifting from one occupation to another is difficult as caste is determined by birth. Thus, caste hierarchy determines the social status of the rural people.

Social Solidarity:

The degree of social solidarity is greater in villages as compared to urban areas. Common experience, purposes, customs, and traditions form the basis of unity in the villages. The point is debatable as there is much politics going on in villages.

Joint Family System:

Another characteristic feature of rural society is the joint family system. The family controls the behaviour of the individuals. Generally, the father is the head of the family and is also responsible for maintaining the discipline among members. He manages the affairs of the family. Common types of rural settlements are villages, hamlets and farms. Traditionally, rural settlements were associated with agriculture. In modern times other types of rural communities have been developed.

The settlement where the occupation of majority of people relate to the local natural resources are called rural settlement for example, (1) settlement of fisheries along a sea coast, (2) settlement of tribal people in the forest area and (3) settlement of farmers along the banks

of rivers. Rural settlements show the reciprocal relationship of human occupancy features and environment.

Characteristics of rural settlements

There are some salient characteristics of rural settlements:

- Traditionally, rural settlements were associated with agriculture. In modern times other types of rural communities have been developed. In rural settlement the most basic sitting factors can be seen clearly at work. This is because permanent villages, like the semi permanent settlements of shifting cultivators or nomads, or the temporary camps of hunters and gatherers, from which they evolved, have the same basic requirements of food, water, shelter and protection.
- Rural area is sparsely populated because many people leaves rural areas and settles in the urban areas for more facilities. These societies have homogeneity in its profession that is their only source of earning is agriculture and this is transmitted from generation to generation. There is homogeneity in dress, language and customs. It means all these remain same because their culture is same they belong to the same area. These areas have got slow means of communication.
- Rural areas have very slow rate of change because of lack of education and modern technology. These settlements have got simple culture transmitted from generation to generation. Rural areas have got informal social life that is they spent their life in a simple way. Rural communities have got strong relationships and interactions of the people. It means that they help each other in distress and shares the happiness. In such areas there is less rate of pollution because there are no factories and mills and the number of automobiles is less. In such areas people shows great hospitality to their guests and treat them as a member of a family.
- As human has developed more and more sophisticated techniques of obtaining a living, he was able to depend more and more on a single place to provide his livelihood, but the basic requirements must be present, if these needs are provided, other factors such as planning can come into play and affect the siting of settlement.
- In most countries the pattern of rural settlement that we see today is the result of a series of adjustments to the environment which have been going on for centuries. In some countries, however, either as part of a land reform scheme or because the pressure of

population in the existing settled areas is becoming too great, new villages and rural settlements are being established today.

Types of rural settlements

(i) Compact settlements:

If the number of villages equals the number of hamlets in an area unit, the settlement is designated as compact. Such settlements are found throughout the plateau region of Malwa, in the Narmada Valley, Nimar upland, large parts of Rajasthan, paddy lands in Bihar, Uttar Pradesh, Vindhyan Plateau and several other cultivated parts of India. In such villages all the dwellings are concentrated in one central site. The inhabitants of the village live together and enjoy the benefits of community life. Such settlements range from a cluster of about thirty to hundreds of dwellings of different forms, sizes and functions. Their size varies from 500 to 2,500 persons in sparsely populated parts like Rajasthan to more than 10,000 in the Ganga plain.

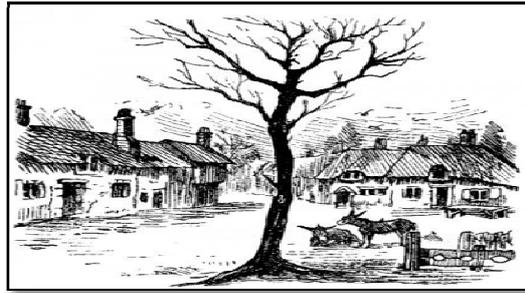
(ii) Semi-compact settlements:

If the number of villages equals more than half of the hamlets, it is semi-compact settlement. These are found both in plains and plateaus depending upon the environmental conditions prevailing there. The dwellings in such settlements are not very closely knitted and are huddled together at one common site. It covers more area than the compact settlements; the hamlets occupy new sites near the periphery of the village boundary.

(iii) Hamleted settlements

If the number of villages is equal to half of hamlet number, it is a hamlet settlement. The hamlets are spread over the area with intervening fields and the main or central settlement is either absent or has feeble influence upon others. Often the original site is not easily distinguishable and the morphological diversity is rarely noticed. Such settlements are found in West Bengal, eastern Uttar Pradesh, Madhya Pradesh and coastal plains.

(iv) Dispersed settlements:

If the number of villages is less than half the number of hamlets, the settlement is regarded as dispersed. The inhabitants of dispersed settlements live in isolated dwellings scattered in the cultivated fields. Individualism, sentiments of living freely, custom of marriage relations are conducive to such settlements. A dispersed settlement pattern is where the buildings are spread out and is often found in upland areas.

Spring line settlements

Spring line settlements occur where a ridge of permeable rock lies over impermeable rock, resulting in a line of springs along the contact between the two layers. Spring line (or springline) settlements will sometimes form around these springs, becoming villages

Types of settlement

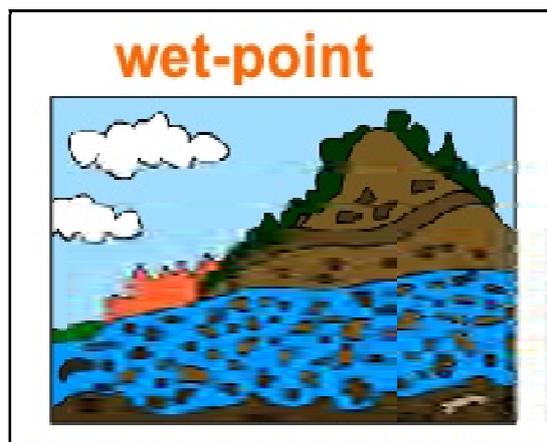
Site	Characteristics
Defensive	Difficult to attack e.g. hill-top or island
Hill-foot	Sheltered, with flat land for building and farming
Gap	Lower, more sheltered land between two hills
Wet point	Close to water in a dry area
Dry point	On higher, dry area close to wet land e.g. marshes or flooding rivers
Route centre	Focus of routes (e.g. roads) from surrounding area
Bridging point	Where bridges can be built over a river

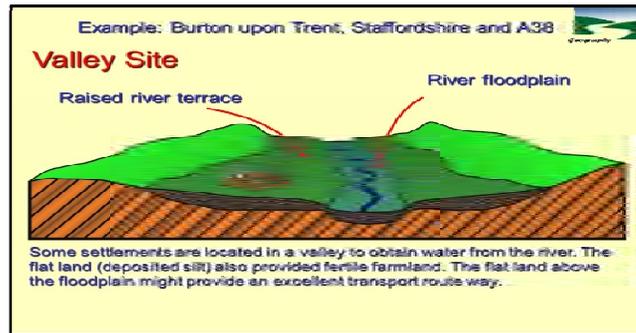
Spring line settlements

Wet point settlements:

This refers to any site that has access to water, usually through being beside a river. Towns would either grow up along the river or clustered near the point at which the river enters the sea. Examples of wet point sites include the towns and villages of the Welsh valleys, which tend to extend along the flat valley floor, rather than up the steep valley sides. Spring line settlements in the North and South Downs are also good examples of wet point sites.

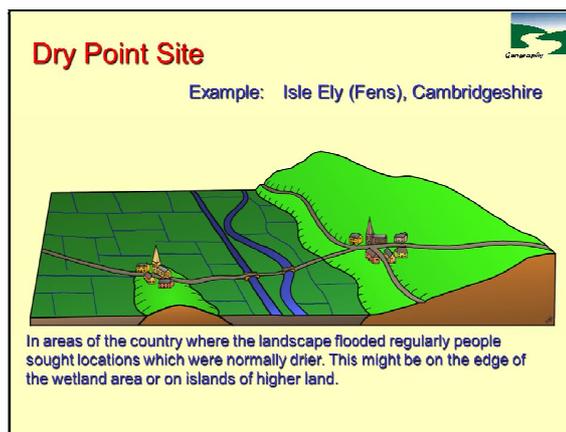
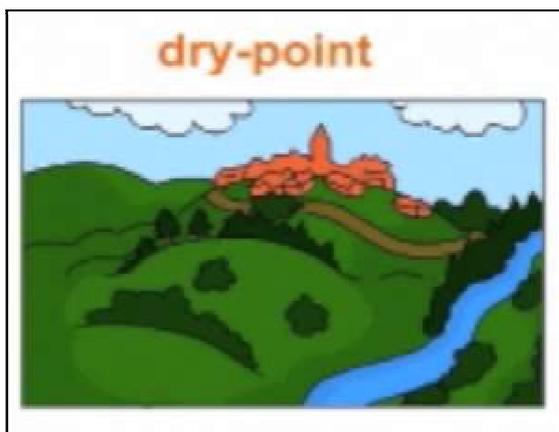
Examples of wet point sites include the towns and villages of the Welsh valleys, which tend to extend along the flat valley floor, rather than up the steep valley sides. Spring line settlements in the North and South Downs are also good examples of wet point sites.

Dry point settlements:

Water is vital to a settlement and is the most common factor behind their location. A dry point site is one that is slightly raised from the surrounding area, meaning that it is less likely to flood. In especially wet areas settlements were built on slightly raised land to avoid flooding or the unhealthy marshland. Ely in Cambridgeshire is a good example of this.

Foot Hill settlements: This type of settlement is sheltered and flat for building and farming. They are found on the foot hill regions of mountains or hills.

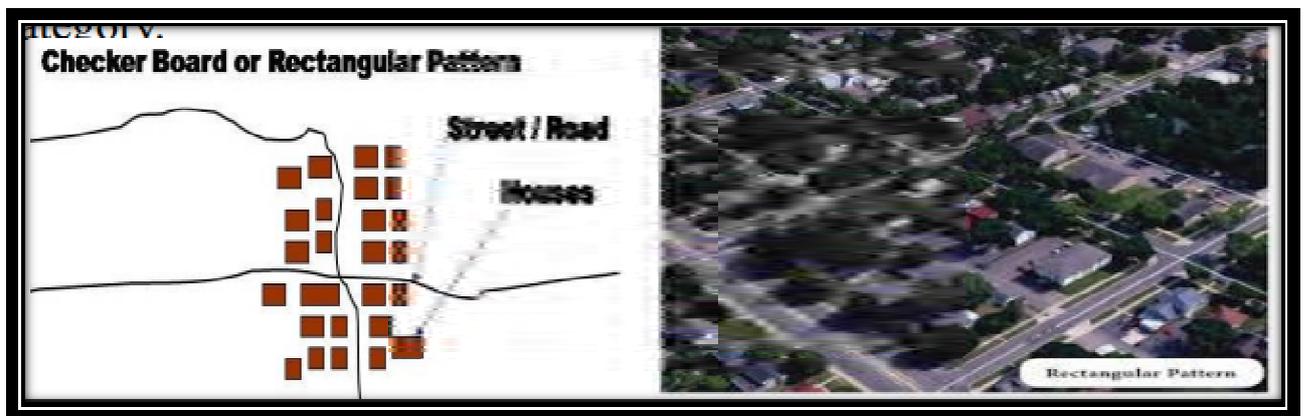
Pattern of settlements

On the basis of forms or shapes of the settlements: These may be a number of geometrical forms and shapes such as Linear, rectangular, circular star like, T-shaped village, double village, cross-shaped village etc.

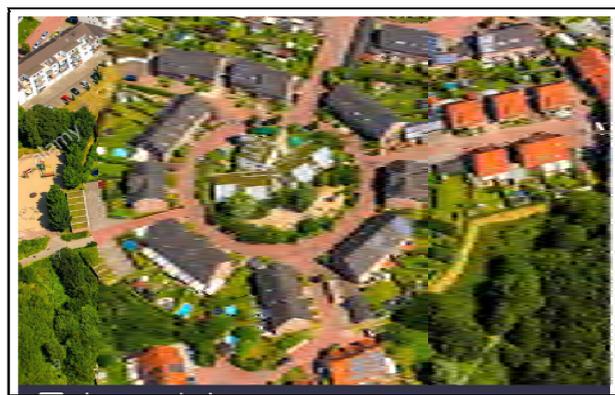
(a)Linear pattern: In such settlements houses are located along a road, railway line, river, canal edge of a valley or along a levee.

(b) **Rectangular pattern:** Such patterns of rural settlements are found in plain areas or wide inter montane valleys. The roads are rectangular and cut each other at right angles.

(c) **Circular pattern:** Circular villages develop around lakes, tanks and sometimes the village is planned in such a way that the central part remains open and is used for keeping the animals to protect them from wild animals.

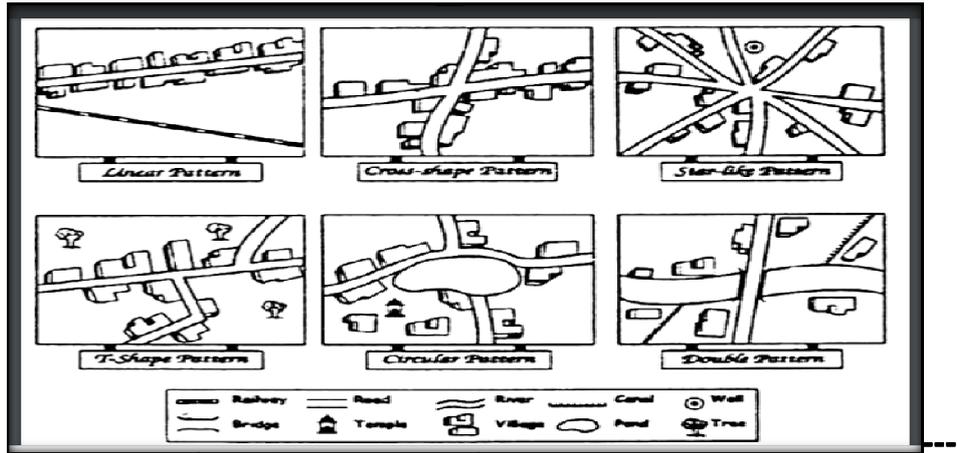
(d) **Star like pattern:** Where several roads converge, star shaped settlements develop by the houses built along the roads.

(e) **T-shaped settlements:** T-shaped settlements develop at tri-junctions of the roads while Y-shaped settlements emerge as the places where two roads converge on the third one and houses are built along these roads.

(f) **Cruciform settlements** develop on the cross roads and houses extend in all the four direction.

(g) **Double village:** These settlements extend on both sides of a river where there is a bridge or a ferry.

கிராமப்புறக் குடியிருப்புகள்

நீர் நிலையை ஒட்டிய இடங்களாகிய ஆறுகள், ஏரிகள் மற்றும் ஊற்றுக்கள் அருகிலேயே பெரும்பாலும் கிராமப்புறக் குடியிருப்புகள் அமைந்திருக்கும். வேளாண் தொழிலுக்கு ஏற்ற நிலங்களுடன் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய இடங்களையே மக்கள் குடியேறத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அதனால் விவசாய தொழிலுக்கு ஏற்ப ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்குகளையும், கடற்கரைச்

சமவெளிகளையும் வாழ்வதற்கு ஏற்ற இடமாகக் கருதுகிறார்கள். கட்டிடப் பொருள்களான மரம், கல் மற்றும் களிமண் போன்றவை எளிதில் கிடைப்பதால் கிராமங்களில் குடியிருப்பு அமைக்க சிறந்த இடமாக கருதுகிறார்கள்.

கிராமப்புறக் குடியிருப்புக்கு ஏற்ற காரணிகள்

- இயற்கையான நிலத்தோற்றம்
- உள்ளூர் தட்பவெப்பநிலை
- மண் வளம் மற்றும் நீர் வளங்கள்
- சமூக நிறுவனங்கள்
- பொருளாதார நிலை

கிராமப்புற சமூகத்தின் பண்புகள்

சமூகத்தின் அளவு:

நகர சமூகங்களை விட கிராம சமூகங்கள் பரப்பளவில் சிறியவை. கிராம சமூகங்கள் சிறியதாக இருப்பதால், மக்கள்தொகையும் குறைவாக உள்ளது.

மக்கள்தொகை அடர்த்தி:

மக்கள்தொகையின் அடர்த்தி குறைவாக இருப்பதால், மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் நெருக்கமான உறவுகள் மற்றும் நேருக்கு நேர் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளனர். ஒரு கிராமத்தில், அனைவருக்கும் அனைவருக்கும் தெரியும்.

விவசாயத்தின் முதன்மையானது:

விவசாயம் என்பது கிராமப்புற மக்களின் அடிப்படை ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் கிராமப்புற பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையாக அமைகிறது. ஒரு விவசாயி பல்வேறு விவசாய நடவடிக்கைகளைச் செய்ய வேண்டும், அதற்காக அவருக்கு மற்ற உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பு தேவை. வழக்கமாக, இந்த உறுப்பினர்கள் அவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவ்வாறு, முழு குடும்பத்தின் நினைவுகளும் விவசாய நடவடிக்கைகளைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. வேளாண்மை ஒரு குடும்ப நிறுவனம் என்று லோரி நெல்சன் குறிப்பிட்டதற்கு அதுவே காரணம்.

இயற்கையுடனான நெருங்கிய தொடர்பு

கிராமப்புற மக்கள் இயற்கையுடன் நெருங்கிய தொடர்பில் உள்ளனர், ஏனெனில் அவர்களின் அன்றாட நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலானவை இயற்கை சூழலைச் சுற்றி வருகின்றன. நகர்ப்புறத்தை விட ஒரு கிராமப்புறவாதி இயற்கையால் அதிகம் பாதிக்கப்படுவதற்கான காரணம் இதுதான். கிராமவாசிகள் தங்கள் உணவு, உடை

மற்றும் தங்குமிடம் ஆகியவற்றிற்காக தங்கியிருப்பதால் நிலத்தை தங்கள் உண்மையான தாயாக கருதுகின்றனர்.

மக்கள்தொகையின் ஒருமைப்பாடு: கிராம சமூகங்கள் ஒரே மாதிரியானவை . வெவ்வேறு சாதிகள், மதங்கள் மற்றும் வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தாலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் விவசாயத்துடனும் அதனுடன் தொடர்புடைய தொழில்களுடனும் இணைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சமூக அடுக்கு:

கிராமப்புற சமுதாயத்தில், சமூக அடுக்குமுறை என்பது சாதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பாரம்பரிய பண்பு .கிராமப்புற சமூகம் சாதியின் அடிப்படையில் பல்வேறு அடுக்குகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூக தொடர்பு:

கிராமப்புறங்களில் சமூக தொடர்புகளின் அதிர்வெண் நகர்ப்புறங்களை விட ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக உள்ளது .இருப்பினும், தொடர்பு நிலை அதிக நிலைத்தன்மையையும் தொடர்ச்சியையும் கொண்டுள்ளது .முதன்மைக் குழுக்களில் உள்ள உறவுகள் மற்றும் தொடர்புகள் நெருக்கமானவை .குடும்பம் உறுப்பினர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்கிறது மற்றும் அவர்கள் மீது கட்டுப்பாட்டை செலுத்துகிறது.

சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகள் மற்றும் கலாச்சாரத்தை உறுப்பினர்களை அறிமுகப்படுத்தும் குடும்பம் இது .மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தொடர்புகள் காரணமாக, அவர்கள் தனித்துவத்தை வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை, வெளி உலகத்தைப் பற்றிய அவர்களின் பார்வை மிகவும் குறுகலானது, இது எந்தவிதமான வன்முறை மாற்றத்தையும் எதிர்க்க வைக்கிறது .கிராமப்புற சமுதாயத்தில் நகர்ப்புற சமுதாயத்தை விட முறையான குழுக்கள் உள்ளன.அர்பாணிசம் மற்றும் கிராமவாதம் ஆகியவை சமூக யதார்த்தங்கள்.

சமூக இயக்கம்:கிராமப்புறங்களில், அனைத்து தொழில்களும் சாதியை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால் இயக்கம் கடுமையானது ஜாதி பிறப்பால் தீர்மானிக்கப்படுவதால் ஒரு தொழிலில் இருந்து இன்னொரு தொழிலுக்கு மாறுவது கடினம் .இவ்வாறு, சாதி வரிசைமுறை கிராமப்புற மக்களின் சமூக நிலையை தீர்மானிக்கிறது.

சமூக ஒற்றுமை:

நகர்ப்புறங்களுடன் ஒப்பிடும்போது கிராமங்களில் சமூக ஒற்றுமையின் அளவு அதிகமாக உள்ளது .பொதுவான அனுபவம், நோக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மரபுகள் கிராமங்களில் ஒற்றுமையின் அடிப்படையாக அமைகின்றன . கிராமங்களில் நிறைய அரசியல் நடந்து கொண்டிருப்பதால் இந்த விஷயம் விவாதத்திற்குரியது.

கூட்டு குடும்ப அமைப்பு:

கிராமப்புற சமுதாயத்தின் மற்றொரு சிறப்பியல்பு அம்சம் கூட்டு குடும்ப அமைப்பு . தனிநபர்களின் நடத்தையை குடும்பம் கட்டுப்படுத்துகிறது .பொதுவாக, தந்தை குடும்பத்தின் தலைவராக இருக்கிறார், மேலும் உறுப்பினர்களிடையே ஒழுக்கத்தை பேணுவதற்கும் பொறுப்பு .அவர் குடும்ப விவகாரங்களை நிர்வகிக்கிறார்.

கிராமப்புற குடியிருப்புகளின் பண்புகள்

கிராமப்புற குடியேற்றங்களின் சில முக்கிய பண்புகள் உள்ளன:

- பாரம்பரியமாக, கிராமப்புற குடியேற்றங்கள் விவசாயத்துடன் தொடர்புடையவை .நவீன காலங்களில் மற்ற வகை கிராமப்புற சமூகங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன .கிராமப்புற குடியேற்றத்தில் மிக அடிப்படையான உட்கார்ந்த காரணிகள் வேலையில் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன .ஏனென்றால், விவசாயிகள் அல்லது நாடோடிகளை மாற்றுவதற்கான அரை நிரந்தர குடியேற்றங்கள் அல்லது வேட்டையாடுபவர்கள் மற்றும் சேகரிப்பாளர்களின் தற்காலிக முகாம்கள் போன்ற நிரந்தர கிராமங்கள், அவை உருவாகியுள்ளன, உணவு, நீர், தங்குமிடம் மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படை தேவைகள் உள்ளன.
- கிராமப்புறங்கள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன, ஏனெனில் பலர் கிராமப்புறங்களை விட்டு வெளியேறி நகர்ப்புறங்களில் அதிக வசதிகளுக்காக குடியேறுகிறார்கள் .இந்த சமுதாயங்கள் அதன் தொழிலில் ஒருமைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளன, அவை சம்பாதிக்கும் ஒரே ஆதாரம் விவசாயம் மற்றும் இது தலைமுறையிலிருந்து தலைமுறைக்கு பரவுகிறது .உடை, மொழி மற்றும் பழக்கவழக்கங்களில் ஒருமைப்பாடு உள்ளது .இதன் பொருள் இவை அனைத்தும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால் அவற்றின் கலாச்சாரம் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால் அவை ஒரே பகுதியைச் சேர்ந்தவை .இந்த பகுதிகளுக்கு மெதுவான தகவல்தொடர்பு வழிகள் கிடைத்துள்ளன.
- கல்வி மற்றும் நவீன தொழில்நுட்பம் இல்லாததால் கிராமப்புறங்களில் மிக மெதுவான மாற்ற விகிதம் உள்ளது .இந்த குடியேற்றங்கள் தலைமுறையிலிருந்து தலைமுறைக்கு பரவும் எளிய கலாச்சாரத்தைப் பெற்றுள்ளன .கிராமப்புறங்களுக்கு முறைசாரா சமூக வாழ்க்கை கிடைத்துள்ளது, அதாவது அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை ஒரு .எளிய வழி .
- கிராமப்புற சமூகங்கள் மக்களின் வலுவான உறவுகளையும் தொடர்புகளையும் பெற்றுள்ளன .அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் துன்பத்தில் உதவுகிறார்கள், மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் .அத்தகைய பகுதிகளில் மாசு விகிதம் குறைவாக உள்ளது, ஏனெனில் தொழிற்சாலைகள் மற்றும் ஆலைகள் இல்லை மற்றும் வாகனங்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ளது .இதுபோன்ற

பகுதிகளில் மக்கள் தங்கள் விருந்தினர்களுக்கு மிகுந்த விருந்தோம்பல் காட்டுகிறார்கள், அவர்களை ஒரு குடும்பத்தின் உறுப்பினராக நடத்துகிறார்கள்.

• பெரும்பாலான நாடுகளில் இன்று நாம் காணும் கிராமப்புற குடியேற்றத்தின் முறை பல நூற்றாண்டுகளாக நடந்து வரும் சுற்றுச்சூழலுக்கான தொடர்ச்சியான மாற்றங்களின் விளைவாகும் .இருப்பினும், சில நாடுகளில், நில சீர்திருத்த திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அல்லது தற்போதுள்ள குடியேறிய பகுதிகளில் மக்கள்தொகையின் அழுத்தம் மிக அதிகமாகி வருவதால், புதிய கிராமங்கள் மற்றும் கிராமப்புற குடியேற்றங்கள் இன்று நிறுவப்படுகின்றன.

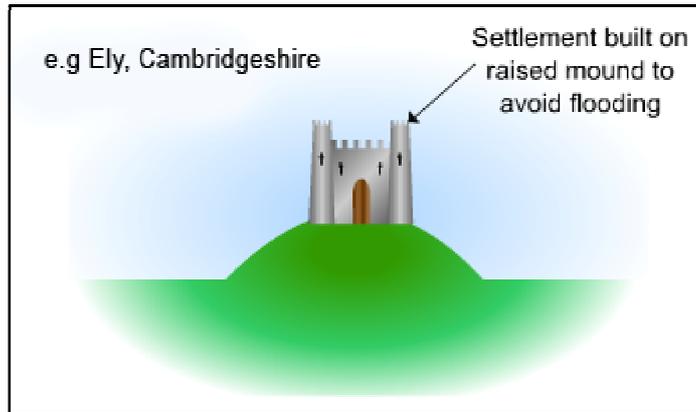
கிராமப்புறக்குடியிருப்பின் வகைகள் (Types of Rural settlements)

நீரூற்றுக்கோட்டு குடியேற்றங்கள்

ஊடுருவ முடியாத பாறையின் மீது ஊடுருவக்கூடிய பாறையின் ஒரு பாறை அமைந்திருக்கும் இடத்தில் நீரூற்றுக்கோட்டு குடியேற்றங்கள் நிகழ்கின்றன. இதன் விளைவாக இரண்டு அடுக்குகளுக்கு இடையிலான தொடர்புடன் ஒரு நீரூற்றுகள் உள்ளன .நீரூற்றுக்கோட்டு)அல்லது ஸ்பிரிங்லைன் (குடியேற்றங்கள் சில நேரங்களில் இந்த நீரூற்றுகளைச் சுற்றி உருவாகி கிராமங்களாக மாறும்.

வறண்ட உலர்நிலைக் (அல்லது) குடியிருப்புகள்)Dry Point Settlement)

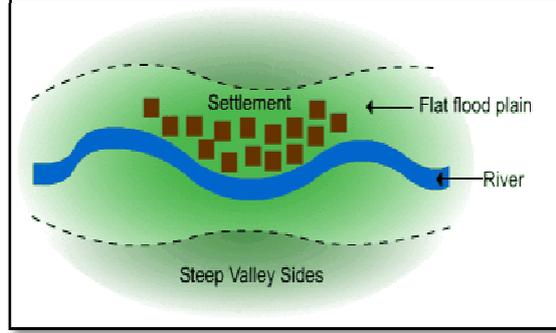
வறண்ட இடம் என்பது சுற்றியுள்ள நிலத்தைக் காட்டிலும் சற்று உயரத்தில் அமைந்துள்ள இடமாகும்நீர் . ஆதாரங்களாலும், நிலத்தோற்ற அமைப்பாலும், உலர்நிலைக் குடியிருப்புகள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுவதில்லை (வெள்ளத்தினால் குறைந்த அளவே பாதிப்புக்குள்ளாகும்)இந்தியாவில் . கேரளா கரையோரத்திலும் மற்றும் டெல்டா கரையோரப் பகுதிகளிலும் இவ்வகையான குடியிருப்புகள் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டு:இங்கிலாந்திலுள்ள கேம்பிரிட்ஜ்ஷயரில் காணப்படும் ஏலி)Ely) என்ற இடமாகும்.

நீர் நிலையை ஒட்டிய இடங்கள் (Wet point sites)

இவ்வகையான குடியிருப்புகளை அவற்றின் பெயரைக் கொண்டே நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும் எனினும், நீரை அடையக்கூடிய தலம் நீர் நிலையை ஒட்டிய இடம்

எனப்படும்வழக்கமாக இது நதிக் . கரையையொட்டி இருக்கும்நீர் நிலையை . ஓட்டிய இடங்களான கிணறுகள், ஏரி, குளம், ஆறு, குட்டைகள் உள்ள இடங்களில் அமைந்திருப்பதே நீர் நிலைக் குடியிருப்புகள் ஆகும்.

நகரங்கள் அவற்றின் கரையோரமாக அமையலாம் அல்லது ஆறு கடலில் கலக்குமிடத்தில் தொகுப்பாக அமையலாம். எடுத்துக்காட்டாக, வெல்ஷ் பள்ளத்தாக்கில் அமைந்துள்ள நகர மற்றும் கிராமியத் தலங்களைக் கூறலாம் . இவை பள்ளத்தாக்கின் வன்சரிவுகளில் அமையாமல் சமதளப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும். இங்கிலாந்திலுள்ள வடக்கு மற்றும் தெற்கு டவுன்ஸ் (Downs)இல் உள்ள ஸ்ப்ரிங் லைன் குடியிருப்புகள் நீர் நிலையை ஓட்டிய இடங்களுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

மலையடிவார குடியேற்றங்கள் :

இந்த வகை குடியேற்றம் குடியிருப்புகள், கட்டிடம் மற்றும் விவசாயத்திற்கு ஏற்ற தட்டையான பரப்பாகும். அவை மலைகள் அல்லது மலைகளின் அடிவாரப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன.

கிராமப்புறக் குடியிருப்பின் அமைப்புகள் (Pattern of Rural settlement)

கிராமப்புறக் குடியிருப்பின் அமைப்புகள் என்பது வீடுகள் மற்றும் கட்டிடங்களுக்கு இடையேயான தொடர்பைக் குறிப்பதாகும். கிராமப்புறக் குடியிருப்பின் அமைப்பு அதன் நிலத்தோற்றம், தட்பவெப்பம், நீர் நிலைகள் மற்றும் சமூகப் பொருளாதாரக் காரணிகளின் செயல்பாடுகளைப் பொறுத்து அமையும். கிராமப்புறக் குடியிருப்புகள் அவற்றின் அமைப்பின் அடிப்படையில் நேர்க்கோட்டு, செவ்வகமான, வட்டமான, நட்சத்திர வடிவமான கிராமம் T - வடிவ கிராமம், Y - வடிவ கிராமம், நெருக்கமான, சிதறிய, திட்டமிட்ட கிராமம் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நேர்க்கோட்டு குடியிருப்பு

சாலைகள், இருப்புப் பாதைகள், ஆறு அல்லது கால்வாய், பள்ளத்தாக்கின் சரிவு ஆகியவற்றிற்கு அருகில் கட்டப்பட்ட வீடுகளின் தொகுப்பு நேர்க்கோட்டு குடியிருப்பு எனப்படும்எடுத்துக்காட்டு . இமயமலை, ஆல்ப்ஸ் மற்றும் ராக்கி மலைத்தொடர்.

செவ்வக வடிவக் குடியிருப்புகள்

பெரும்பாலும் செவ்வக வடிவில் நீளமானதாகவும் ஒன்றையொன்று நேர் கோணத்தில் சந்தித்துக் கொள்ளும். இவ்வகையான குடியிருப்புகள் சமவெளிப் பகுதிகள் மற்றும் மலைகளுக்கிடையே உள்ள பள்ளத்தாக்குகளில் காணப்படுகின்றன. (எ.சட்லஜ் கா).

வட்ட வடிவக் குடியிருப்புகள்

ஒரு மையப்பகுதியை சுற்றி வட்ட வடிவமாக காணப்படும் குடியிருப்புகள் வட்ட வடிவக் குடியிருப்புகள் ஆகும். இத்தகைய குடியிருப்புகள், ஏரிகள் மற்றும் குளங்களை சுற்றிக் காணப்படும்.

நட்சத்திர வடிவக் குடியிருப்புகள் நட்சத்திர வடிவக் குடியிருப்புகள் சாலைகள் ஒன்று சேரும் இடங்களிலிருந்து, சாலைகளின் இருபக்கங்களிலும் எல்லா திசைகளிலும் பரவி நட்சத்திர வடிவில் காணப்படும்எடுத்துக்காட்டு . பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானாவில் உள்ள சிந்து, கங்கை சமவெளிகள்.

குடியிருப்பின் அமைப்புகள்

குழுமிய குடியிருப்புகள்

குழுமிய குடியிருப்பை மையக் குடியிருப்பு எனவும் அழைக்கலாம்இவ்வகையான . குடியிருப்பில் வீடுகள் ஒன்றுக்கொன்று அருகருகே அமைந்துள்ளனஇவ்வகைக் . குடியிருப்புகள் ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கின் ஓரங்களிலும், வளமான சமவெளியை ஒட்டியும் அமைந்திருக்கும்இந்தியாவில் . குழுமிய குடியிருப்புகளை, வடக்குச் சமவெளி மற்றும் தீபகற்ப கடற்கரைச் சமவெளிகளிலும் காணலாம்.

சிதறிய குடியிருப்பு

சிதறிய குடியிருப்புகளை பொதுவாக அதிக வெப்பப் பகுதிகளிலும், மலைப்பாதைகளிலும், அடர்ந்த காட்டுப்பகுதிகளிலும், புல்வெளிகளிலும், தீவிர சாகுபடிப் பிரதேசங்களிலும் காண முடியும்இவ்வகைக் குடியிருப்புகளில் வீடுகள் . இடைவெளி விட்டுக் காணப்படுவதுடன் வயல்வெளிகளோடு கலந்திருக்கும். இந்தியாவின் இவ்வகையான குடியிருப்புகளை கோசி மலைப் பாதையின் வடக்குப் பகுதியிலும், கங்கைச் சமவெளியிலும், ராஜஸ்தானின் பாலைவனப் பகுதியிலும், இமயமலை மற்றும் நீலகிரியின் மலையடிவாரத்திலும் காணமுடியும்.

Unit IV

Urban Landuse Models: Burgess Concentric Model – Harris – Ullman Multiple Nuclear theory, Hoyts Sector Theory – CBD and its characteristics – Rural - Urban fringe–Satellitetowns.

THEORIES OF URBAN LANDUSE

INTRODUCTION

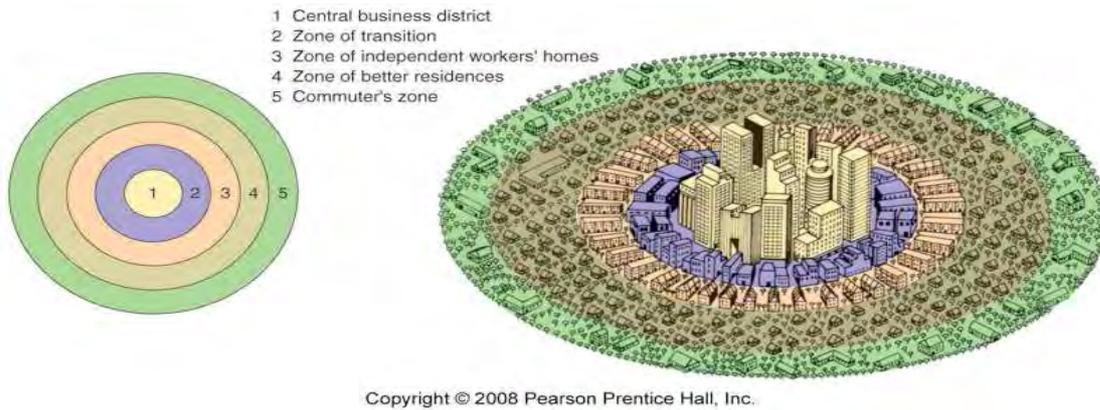
Each city is unique in respect of the detailed pattern of its internal landuse, yet there is a considerable degree of repetition in the broad geographical arrangement of various categories of urban landuse from one city to another. Most of the city a generalized pattern of landuse can be observed which reflects the role of certain controlling factors like the land values, accessibility and the history of urban growth. These theories are also known as ‘models of internal structure’ of towns and also urban growth theories. In this regard important theories are as follows:

1. Concentric zone theory by Burgess
2. Sector theory by Hoyt
3. Multiple Nuclei theory by Harris and Ullman

I CONCENTRIC ZONE THEORY BY BURGESS: -

The concentric zone scheme or model of urban land use was propounded by E.W. Burgess, an American urban sociologist in the year 1925 on the basis of study of American cities in general and particular. The growth of the city: an introduction to a research project’ – a chapter in the book “The city” written with R.E. Park in 1925. It is known as concentric zone model or zonal theory of urban land use pattern. It is one of the earliest theoretical models to explain urban social structures.

I- CENTRAL BUSINESS DISTRICT: – It is the most inner circle forming the core of the city. In Chicago it is known as ‘Loop’. Burgess model has also termed the zone as ‘Loop’. In New York it is known as Downtown. In this zone where most of the tertiary employment is located and also transport infrastructure is converging making this zone most accessible. CBD is the focus of commercial, social, and civic life. This zone is characterized by large number of sky scrapper buildings mostly engaged in commercial activities like retail trade, business, departmental stores, hotels and restaurants, banks, offices, clubs, theatres, etc. In America it occupies the least space and most part is non-residential.

II- ZONE OF TRANSITION: – This zone encircles the core or the CBD of zone I. In this transitional zone older private houses are either in the process of being taken over for offices and light industry or in the process of subdivision to form smaller dwelling units. This is the area of the city to which immigrants are attracted. This zone is always changing in character as business and light manufacturing encroach into this zone of residential deterioration.

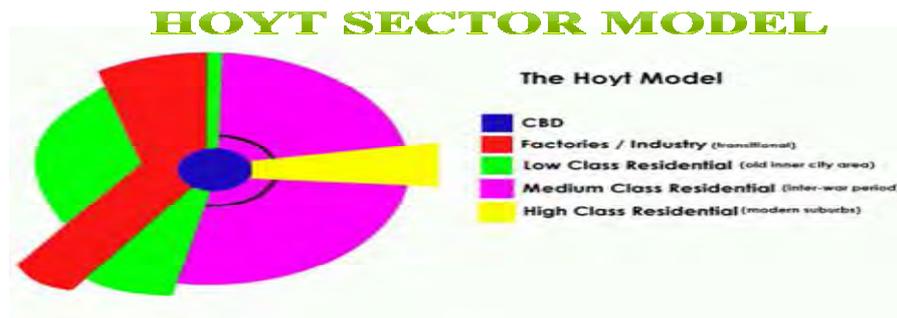
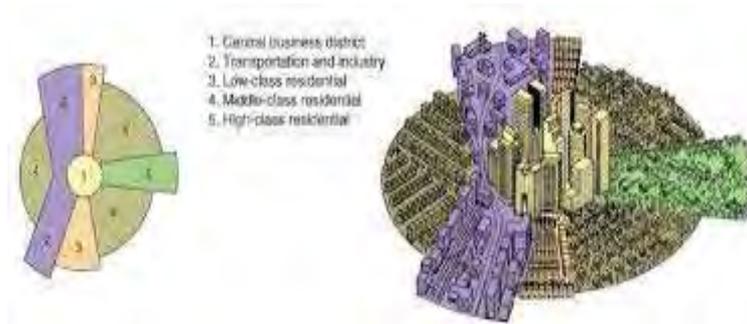
III- ZONE OF WORKING MEN'S HOUSES: - This is the third concentric circle inhabited by the workers in industries who have escaped from area of deterioration but who desire to live within easy access of their work. This zone has the advantage of being located near the major zones of employment. Some older residential buildings in the city are found in this zone, but socio-economic groups are stable and largely consist of working class families.

ZONE IV- ZONE OF BETTER RESIDENCES: - Encircling Zone III is the one of better residences. It is “residential area” of high class apartment buildings or of exclusive “restricted” districts of single family dwellings. The people living here are engaged in certain profession like bank, commercial institution, manager, clerks, etc..

V-THE COMMUTER'S ZONE: - According to Burgess it is the Outermost circle beyond the city limits. It is known as commuter's one, suburban areas or satellite cities. People inhabiting this zone daily commute to main city for work. It is characterized by high class residences developed along lines of rapid travel.

II HOYT SECTOR MODEL

Homer Hoyt wanted to provide an alternative to the concentric zone model as a way of explaining urban land use. In the Hoyt Sector Model, the CBD is still in the centre, but expanding outward away from it along transportation lines are zones used for industry and residential developments.

2

The Central Business District

As with all classic models of urban land use, the Hoyt Sector Model has at its core the central business district (CBD). Every older city has one such district at its centre; typically, it is the area with the high-rise buildings, banks, and large business headquarters. It is the commercial and business centre of a city. In bigger cities, the CBD is often referred to as the “financial district.”

The Industrial Sector

According to this model, in regions of the city with significant industrial transportation routes (rail, barge, freight), industrial corridors will develop. The noise and pollution of these zones drive all but the poorest residents away from these areas. In these zones, almost everyone rents. In Chicago, several of these industrial corridors stretched outward from the CBD along railroad lines and the Illinois-Michigan industrial canal.

Residential Sectors Hoyt’s model suggests that people will live in the different sectors based on income levels. Since desirable land (near lakes, hills, places away from the smells of the factories) was more expensive, the elite class neighbourhoods were built in zones separated from lower, working-class zones.

Low-Class Residential

Next to the industrial corridors are the lower- or working-class residential zones. People who live here tend to be factory workers and live in low-income housing. Housing is cheap due to

its proximity to industry where pollution, traffic, railroads, and environmental hazards make living conditions poor. Those who live in this sector do so to reduce the cost to commute to work. They are sometimes stereotyped as living on the “other side of the tracks,” and may experience discrimination.

Middle Class

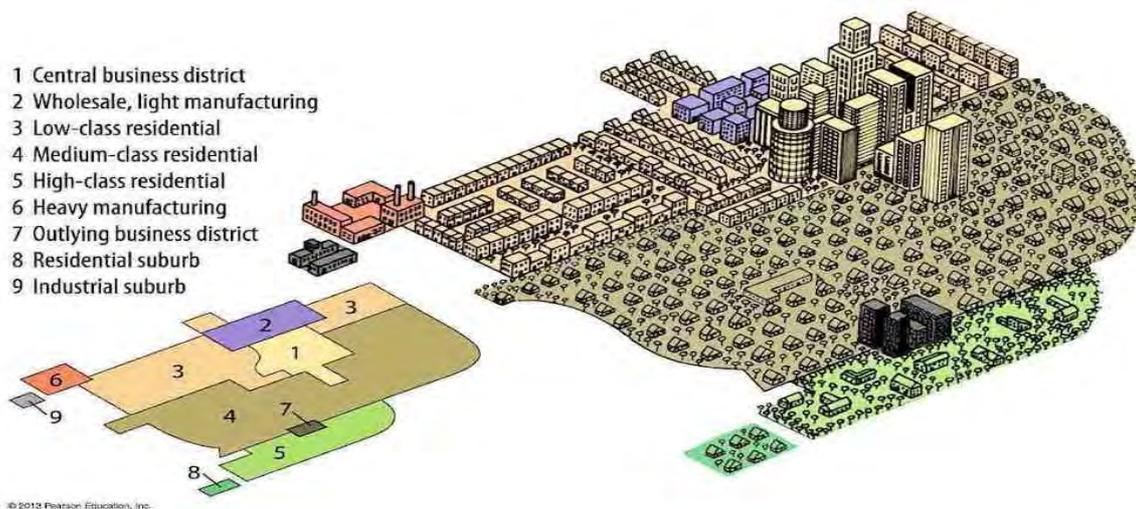
This residential area is a bit more desirable because it is located further from industry and pollution. People who work in the CBD have access to good transportation lines, making their commute easier. The middle-class sector is the largest residential area.

High Class

Hoyt’s model also identified an elite zone, for the handful of upper-class people who live in the city. Michigan Avenue was that elite district in Chicago. High-class residential sectors tend to be quiet, clean, and have less traffic than the other ones. There is also a corridor that extends from the CBD to the edge of the city, where the prime real estate is found. In this way, Hoyt’s model suggests a distinct physical separation between the wealthy and the poor.

III . HARRIS AND ULLMAN’S MULTIPLE-NUCLEI MODEL

In 1945, Harris and Ullman developed the multiple-nuclei model. They asserted that the Central Business District (CBD) was no longer the only centre of an urban area or city. In earlier models, the CBD was at the core of the urban land use model and was found at the heart of every older city. The CBD is the commercial and business centre of the city and in bigger cities. The multiple-nuclei model illustrates that even though an urban centre may have been founded with a CBD, other smaller CBD’s evolve on the outskirts of the city near the more high-class housing areas.

The central business district

The CBD still exists as the primary nucleus, but multiple small business districts developed, distributed around the metropolitan area. Some of these newer areas compete with the CBD for traditional businesses like banks, real estate and insurance companies. These separate nuclei become specialized and differentiated, reducing the pull of the CBD.

Wholesale/light manufacturing

These businesses are more consumer-oriented and near residential areas. Manufacturing goods that need small amounts of raw materials and space develop in this area. Businesses that offer wholesale goods like clothes, furniture and consumer electronics are found in this node.

Residential Districts

Residential neighbourhoods of varying status also emerged in nearly random fashion as well, creating “pockets” of housing for both the rich and poor, alongside large zones of lower middle-class housing.

Low-Class

Next to the industrial corridors are the lower- or working-class residential zones. People who live here tend to be factory workers and live in low-income housing. Housing is cheap due to its proximity to industry where pollution, traffic, railroads, and environmental hazards make living conditions poor.

Middle-Class

This residential area is a bit more desirable because it is located further from industry and pollution. People who work in the CBD have access to good transportation lines, making their commute easier. The middle-class sector is the largest residential area.

High-Class

Hoyt's model also identified an elite zone, for the handful of upper-class people who live in the city. Michigan Avenue was that elite district in Chicago. High-class residential sectors tend to be quiet, clean, and have less traffic than the other ones. There is also a corridor that extends from the CBD to the edge of the city, where you find prime real estate.

In many cities, you will find the high-class district on the west side, where prevailing winds enter the city and are upwind from industrial zones, which are dirty and smelly. It is unlikely that high-class residential housing would be found near factories or lower-class housing areas. In this way, Hoyt's model suggests a distinct physical separation between the wealthy and the poor.

Residential Suburb

These suburbs are usually single-family homes on a small plot of land on the outskirts of the city. They tend to be laid out on roads with cul-de-sacs instead of following the traditional grid pattern.

Outlying Business District: This district competes with the CBD for residents who lived in nearby middle and high-class neighborhoods offering similar services and products as the CBD. Businesses found in this node are malls, airports, colleges and community businesses.

Heavy Manufacturing

This node is occupied by factories that produce material that is heavy like chemicals, steel, industrial machinery. Mining and oil refining industries also can be found in this node

Industrial Suburb This is a community created and zoned for industrial sources on the outskirts of the city. Industrial districts in these new cities, unfettered by the need to access rail or water corridors, rely instead on truck freight to receive supplies and to ship products, allowing them to occur anywhere zoning laws permitted. Because industrial zones create pollution, they are located away from residential

CBD (Central Business District)

The term Central Business District (CBD) is a widely used term in commercial real estate and is defined as the functional area of a city that has the maximum concentration of commercial, retail and business centres. Geographically, it coincides with the city centre and is the focal point for transportation networks of the city. It has maximum urban density than other districts of the town and offers a healthy environment for carrying out various commercial activities. Normally it has a concentration of shops and offices and a large number of public buildings, hotels and places of entertainment. It is the nucleus of the entire urban area and acts as a focus of the city's commercial, social and civic life. This nucleus is referred to as the Central Business District. The term is originally an American term indicating the heart of the city, i.e., the downtown. In ancient times, CBDs were the market squares where merchants and customers gathered to sell and buy things. However, as cities evolved, land scarcity and increasing demand reduced horizontal expansions and gave way to vertical developments. Today, CBDs are a diverse region in metro cities that not only include retail spaces, commercial, offices, financial institutions, government centres and medical centres, but also entertainment hubs, restaurants, hotels and residential areas. This gentrification has given a new lease of life to CBD.

CHARACTERISTICS OF A CBD

There are peculiar characteristics which apply to all business districts and downtown area. These features are common in central city all over the world. Most of these aspects are known and related to those working or owning a place in these business districts. However, it's good to know about these characteristics.

1. Exceptionally high land price & property values because this area under prime real estate. The prices are amongst the highest in the city because of their commercial values.
2. CBDs are the areas with large footfall and focal point. This large footfall is due to number of reasons like accessibility & the service being offered by business districts.
3. Many large cities might have multiple business districts and all of them functioning and serving something different.
4. Central” Business District might not always be “centrally” located. Their location is highly influenced by multiple factors, major transport routes but not always.
- 5 .There will be lack of open and green spaces. This is attributed to high land prices.
6. Rents are exceptionally high; this makes high density of offices too along with high worker’s density. This is primary reason of having skyscrapers & tall buildings in these areas.
- 7 .There will be high end shops and services available since such kind of commercial activities can afford to pay a high rent demanded in a CBD.

Other characteristics include large number of vehicles, international business and head office of various businesses. Though these areas are highly accessible (one of the reason why an area develops into CBD), but still vehicular movement is significant part. Banks & financial institutions are very prominent in these areas. These are the prime financial districts and presence of financial institutions, tallest buildings, and lack of open spaces is common

RURAL –URBAN FRINGE

Rural-Urban fringe is an important concept in settlement geography. The rural-urban fringe is the boundary zone outside the urban area proper where rural and urban land uses intermix. It is the area where the city meets the countryside. It is an area of transition from agricultural and other rural land uses to urban use. Located well within the urban sphere of influence the fringe is characterized by a wide variety of land use including dormitory settlements housing middle-income commuters who work in the central urban area. Over time the characteristics of the fringe change from largely rural to largely urban. Suburbanization takes place at the municipal boundary of rural-urban fringe.

- Most of the residential growth is outwards into the suburbs. Population density is lower than that in the inner city, and the houses are usually larger as the land is cheaper.

- As residential use started spreading to the suburbs, transportation networks developed, increasing the connectivity of the suburbs to the inner city.
- From the 1970s, out-of-town shopping centers took advantage of lower land prices and more space.
- After that many companies moved their offices and factories to the edge of the urban area for similar reasons, where they could take advantage of better transport links as well.
- From the late 1970s, many cities have lost population to counter_urbanization – people leaving the cities for a variety of reasons.
 - People want a better quality of life in a quieter, cleaner rural surrounding
 - More people are willing and able to travel further to work
 - Relocation of businesses to places with better transport links and cheaper building costs
 - Flexible working and new technology have increased part-time home working.
 - Retired people leave the city where they once worked.

This has led to the smaller towns and villages in areas with excellent communication links to expand – a lot of ‘in-filling’ has taken place. In-filling is building in gaps within the village or town boundary (known as the village/town envelope)

SATELLITE TOWN

A satellite town or satellite city is a concept in urban planning that refers essentially to smaller metropolitan areas which are located somewhat near to, but are mostly independent of larger metropolitan areas. The term “Satellite town” first used by G.R. Taylor in 1915. The term Satellite town is at times used to designate a place that is at a distance from the city, but linked to it through the daily commuting of people. It is limited in size built in the vicinity of large town or city. Satellite city experiences cross commuting (that is city residents commuting out of and employees commuting in to the city.)

Characteristics:

- 1) The basic characteristic of satellite city is that it is a smaller city near a large metropolitan city which has its own local govt. and economy which is independent of the neighbouring large city.
- 2) Satellite cities are interconnected with larger cities but are completely independent of the larger cities nearby. Sometimes the larger cities are locally known parent city.

3) Satellite city have their own culture, own history and their own independent economic infrastructure

4) Satellite cities are not developed as the larger cities nearby. The populations of satellite city are much smaller than that of the larger city nearby. Many amenities and infrastructure facilities that are available in large cities nearby are not prominent in the satellite cities. Residents of satellite cities are known to travel regularly to the large city nearby for work, recreational and other reason.

5) There are good transport service between the satellite city and the large parent city nearby.

6) Students often travel to higher education institutions in the parent city as often quality educational institutions are located in the large city nearby and not in the satellite town or city.

Major Satellite Cities in India

There are many renowned Satellite cities in India which have gained prominence due to their infrastructure development and the potential to attract realty growth. Prominent satellite cities near Delhi are Gurgaon, Noida, Ghaziabad and Faridabad. Mumbai also some renowned satellite cities like Navi Mumbai, Dombivli and Thane. Important satellite cities in Chennai are Kanchipuram, Mamallapuram, Sriperumbudur and Tiruvallur, among others. In Bangalore also there are a few prominent satellite townships like Kengeri and Yelahanka. Hitech City in Hyderabad, Salt Lake City in Kolkata, Pimpri-Chinchwad in Pune and Mohali in Chandigarh are other renowned satellite cities.

நகர்புற நில பயன்பாட்டு மாதிரி

நகரின் மையப்பகுதி, தொழிற்சாலைகள் பழைய புதிய குடியிருப்புகள் ஆகியவை குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியில் தான் அமைகின்றன. இவை, அமைகின்ற பகுதிகளைப் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. 1. மைய வட்டக் கொள்கை, 2. வட்டக் கோணப்பகுதிக் கொள்கை, 3. பல் மூலக்கரு கொள்கை ஆகியவை முக்கியமானவையாகும்.

I. ஒருமையவட்டக் கொள்கை

இக்கொள்கையை E.Wபர்கெஸ் (Buess) என்பவர் 1923ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். இக்கொள்கையின் படி ஒவ்வொரு பணிக்காவும் இயங்கிவரும் பகுதிகள் ஒரே மையமுள்ள வட்டங்களின் அமைப்பைக் (Concentric circles) கொண்டுள்ளன. இந்த ஒரு மையவட்ட மண்டலங்கள் (Concentriozones)

1. மத்திய வியாபார வட்டம்
2. மென்ரகத் தொழிற்சாலைகள்

3. ஏழை வகுப்பினரின் வீடுகள்
4. நடுத்தர வகுப்பினரின் வீடுகள்
5. உயர்தர வகுப்பினரின் வீடுகள்
6. அன்றாடம் நகருக்குச் சென்று வருபவர்கள் வசிக்கும் பகுதி

நகரின் மையத்திலிருந்து விளிம்பை நோக்கி வளர்ச்சியடைகின்றன. மையத்தில் மத்திய வியாபார வட்டம் அமைந்துள்ளது. இதனைச் சுற்றியுள்ள இரண்டாவது மண்டலம் நிலை மாறுபடுகின்ற மண்டலமாகும் (Transitional zone). இதில் பழைய வீடுகளெல்லாம் மாறி அலுவலகங்களும், மென்ரக தொழிற்காலைகளும் (light industries) தோன்றியுள்ளன. இங்குத் தான் புதிதாக குடியேறிய மக்கள் (immigrants) மிக அதிகமாக வசிக்கின்றனர். இங்கு நிலையான சமூக அமைப்பு (Stable social group) காணப்படுவதில்லை. மூன்றாவதாக உள்ள வட்ட மண்டலத்தில் தொழிலாளர்களின் வீடுகள் காணப்படுகின்றன. இவை பழமையான தோற்றம் கொண்டவை. இங்குச் சமூக அமைப்பு நிலையாகக் காணப்படுகிறது. இப்பகுதியில் பெரும்பாலும் தொழிலாளர்களே வசிக்கின்றனர். நான்காவது வட்டத்தில் நடுத்தர வகுப்பினர் (middle class) வசிக்கின்றனர். இங்கு வீடுகள் புதிதாகவும், விசாலமாகவும் (Spacious) அமைந்திருக்கின்றன. ஐந்தாவது மண்டலம் நகரக் கட்டடப் பகுதிகளுக்கு அப்பால் அமைந்துள்ளதாகும். நகரின் மையப்பகுதியில் வேலை பார்ப்பவர்கள் கணிசமான அளவில் இங்கு வசிக்கின்றனர். மையத்திலிருந்து இங்கு வந்து சேருவதற்குச் சுமாராக ஒரு மணி நேரமாவது ஆகிறது. இப்பகுதியில் திறந்த வெளிகளே நிறைந்துள்ளன. இம்மண்டலத்தில் ஆங்காங்கே காணப்படும் குடியிருப்புகள் செயலற்ற (dormitory) குடியிருப்புகளாக மாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. சிகாகோவில் (Chicago) இந்த அமைப்புக் காணப்படுகிறது.

II. வட்டக்கோணப்பகுதிக் கொள்கை (The Sector Theory)

ஹோமர் ஹாய்ட் (Homer Hoyt) என்பவர் 1939 ஆம் ஆண்டில் இக்கொள்கையை வெளியிட்டார். நகரின் மையத்தில் நிலப்பயன்பாட்டில் ஒரு முறை வேறுபாடு தோன்றிவிட்டால், நகரம் விரிவடைய விரிவடைய இந்த வேறுபாடு விளிம்பு (Fringe) வரை தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்து விடுகிறது. இதன் விளைவாகப் பல குறிப்பிட்ட நிலப் பயன்பாட்டுப் பகுதி வட்டங்கள் (Sectors of landuse) மையத்திலிருந்து முக்கிய சாலைகளின் வழியாக வளர்ச்சி பெற்றுக் காணப்படுகின்றன.

1. மத்திய வியாபார வட்டம்
2. மென்சுரத் தொழிற்சாலைகள்
3. ஏழை வகுப்பினரின் வீடுகள்
4. நடுத்தர வகுப்பினரின் வீடுகள்
5. உயர்தர வகுப்பினரின் வீடுகள்

III. பல்மூலக்கரு கொள்கை (The Multiple Nuclei Theory)

ஹாரிஸ் (Harris), அல்மன் (Ullman) ஆகிய அறிஞர்கள் 1945 ஆம் ஆண்டு இக்கொள்கையை வெளியிட்டனர். இக்கொள்கையின்படி ஒரு நகரத்தில் பல (cellular)

பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. இதில் ஒவ்வொரு நிலப் பயன்பாட்டிற்காக ஒரு மூலக்கருவைச் (nucleus) சுற்றி வளர்ச்சி பெறுகிறது. சில பணிகளுக்கு விசேஷ தலம் (site) அல்லது மனித ஈடுபாடு தேவைப்படுகிறது. மையக்கரு உருவாவதற்குச் சில சூழ்நிலைகள் காணப்படுகின்றன. நகர வியாபார வட்டம் நகரத்தின் மையத்தில் அமைந்திருக்கிறது. இங்குப் போக்குவரத்து வசதி உச்ச அளவில் காணப்படுகிறது. உதாரணமாக ஜவுளிக் கடைகள் மையப்பகுதியில் ஒரே இடத்தில் குழுமியிருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம், அது ஜவுளித் தேவைக்காக மக்கள் தேடி வருகின்ற இடமாக இருக்கிறது. கனரகத் (heavy industries) தொழிற்காலைகளும், உயர்தர (high class) வகுப்பினரின் வீடுகளும் ஒன்றுக் கொன்று நேர் எதிர்த்திசையில் விலகி அமைந்திருக்கின்றன. தூய்மையை விரும்புவதால் அவர்கள் தொழிற்சாலைப் பகுதிகளில் வசிப்பதில்லை. கடைநிலை வகுப்பினரின் (low class) வீடுகளும் பெரிய கிடங்குகளும் ஒரே பகுதியில் அமைந்திருக்கின்றன. ஏனெனில், வாடகை இங்குக் குறைவாக இருப்பதால் பெரிய கட்டடங்களைக் குறைந்த வாடகைக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது. அவர்கள் வேலை செய்யும் இடத்திற்கு அருகாமையில் வசிக்கின்றனர். அதனால் பொருட் செலவும், காலதாமதமும் குறைகிறது.

நகரங்களின் உட்பகுதியில் மட்டும்தான் இக்கொள்கை இயங்கி வருகிறது;

1. மத்திய வியாபார வட்டம்
2. மென்ரகத் தொழிற்சாலைகள்
3. ஏழை வகுப்பினரின் வீடுகள்
4. நடுத்தர வகுப்பினரின் வீடுகள்
5. உயர்தர வகுப்பினரின் வீடுகள்
6. கனரகத் தொழிற்சாலைகள்
7. வெளிப்புற வியாபார வட்டம்
8. குடியிருப்புப் புறநகர்
9. தொழிற்சாலைப் புறநகர்

நகரில் காணப்படும் பணிகள் எல்லாம் ஏற்கனவே அமைந்திருந்தவையாதலால் அவை உட்பகுதிச் சூழ்நிலைகளால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றவையேயாகும். எனவே, பல் மூலக்கரு கொள்கை தலத்தையும் (site) நகர வரலாற்றையும் வலியுறுத்துகிறது.

மத்திய வியாபார வட்டம் (CBD)

பெரிய நகரம் வளர்ச்சி பெறும்போது நாளடைவில் அதன் மையப்பகுதியும் வளர்ச்சியடைகிறது. அதைத்தொடர்ந்து மையப்பகுதியைச் சுற்றிலும் இருக்கும் குடியிருப்புப் பகுதிகள் மையப்பணி பகுதிகளாக மாறிவிடுகின்றன. கடைகளுக்குக் கட்டடங்களின் முன்பகுதியே தேவைப்படுகிறது. எனவே, கடைகள் அமைப்பதற்காகச் சாலையைப் பார்த்தவண்ணம் கட்டடங்களின் அமைப்பு மாற்றப்படுகிறது. வியாபாரத்திற்கு ஏற்றவாறு கிடங்குகளும், அலுவலகங்களும் அமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால், சிற்றுண்டிச்சாலைகள்,

மருத்துவ மனைகள். அலுவலகங்கள் போன்றவை நகரின் மையப்பகுதியில் அமையவேண்டிய அவசியமில்லையாதலால், அவை சற்று விலகியே அமைகின்றன. எல்லா நகரங்களிலும் மையப்பகுதிக்கு ஒரு தனித்தன்மை காணப்படுகிறது.

உதாரணமாக லண்டன் நகரின் மையப்பகுதி அந்நகரின் மேற்குப்பகுதியில் அமைந்திருப்பதால் அதற்கு மேற்குமுனை (west end) என்ற பெயர் வழக்கத்திற்கு வந்தது. அதேபோல் பியுனஸ் அயர்ஸ் (Buenos Aires) நகரின் மையப்பகுதி நகரின் மையத்தில் அமைந்திருப்பதால் அது சென்ரோ (centro) என்று அழைக்கப்படுகிறது. சில நகரங்களில் மையப்பகுதியின் வடிவத்தின் அடிப்படையிலும் பெயர் சூட்டப்படுகிறது. சிகாகோ (chicago) நகரின் மையப்பகுதி வளைய வடிவத்தில் இருப்பதால் அது வளைய மையப்பகுதி (loop) என்றும், சா பாலோவின் (sao Paulo) மையப்பகுதி முக்கோண வடிவத்திலிருப்பதால் அது முக்கோண மையப்பகுதி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மேலைநாடுகளில் மையப்பகுதி பொதுவாக டவுன் டவுன் (Down town) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மத்திய வியாபார வட்டம் என்பது நகரத்தின் வாணிக மையமாகவும், மூலக்கருவாகவும் கருதப்படுகிறது. இங்குச் சில்லறை வியாபாரங்களும் (retail business) தனியார் தொழில்களும், வேறு பல பணிகளும் காணப்படுகின்றன.

மத்திய வியாபார வட்டம் (CBD) அல்லது மையப்பகுதி (Central Area)யில் வியாபாரத்தை மையமாகக் கொண்ட தெருக்கள் உள்ளன. இதில் மிகப் பழைய தொழில்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. வியாபாரத்தையே மையமாகக் கொண்ட இப்பகுதியில் குடியிருப்பு வீடுகளும் நில இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் மையப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களும், மற்றத் தொழிலாளர்களும் வசிக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் இந்த மத்திய வியாபார வட்டந்தான் முதன் முதலில் நகரம் தோன்றும் போது இருந்த மூலக்கருவாகும். எனவே, நகரம் தோன்றுவதற்கு முன்பே இப்பகுதி தோன்றிவிடுகிறது.

மையப்பகுதியில் அமையும் பணிகளுடன் சில துணைப் பணிகளும் இணைந்து அமைகின்றன. இவை இரண்டும் ஒரே தலத்தில் அமைவதற்குக் காரணம் இவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய பணிகளைச் செய்வதுதான், மையப்பகுதிகளின் விளிம்பில் வீடுகளும், தொழிற்சாலைகளும் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்து காணப்படுகின்றன.

மத்திய வியாபார வட்டத்தின் தன்மைகள்:

1. மத்திய வியாபாரப் பகுதிதான் மக்களால் மிக எளிதில் அணுகக்கூடிய பகுதியாகும். நகரத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்து சாலைகளும், ரெயில் பாதைகளும், இங்கு வந்து கூடுவதால் போக்குவரத்து வசதிகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.
2. இங்கு பேருந்து நிலையங்களும், ரெயில் நிலையங்களும், சில நகரங்களில் விமான தளங்களும் காணப்படுகின்றன. இப்போக்குவரத்து வசதிகள் தாம் வாணிகத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாதவையாகும்.

3. முக்கிய கடைவீதிகளில் மக்கள் கூட்டம் அதிகமாக வந்துபோவதால் இவ்வீதிகளில் பல சிறப்பு அங்காடிகள் உள்ளன. ஆனால், புத்தகக்கடை (book stall) போன்றவை மக்களுக்கு அதிக அளவில் தேவைப்படுவதில்லை; ஆகையால் முக்கிய கடைவீதியை வீட்டு விலகியே அவை அமைந்திருக்கின்றன.
4. நகைக்கடை, ஜவுளிக்கடை, கலைப்பொருள் அங்காடி, மரச்சாமான்கடை ஆகிய சிறப்பு அங்காடிகளுக்கு வாடிக்கையாளர்கள் இருப்பதால் அவர்களைக் கவர்வதற்காக இவை அலங்கரிக்கப்பட்டு பெரிய கடைவீதிக்கு மிக அருகிலேயே அமைந்திருக்கின்றன.
5. சிற்றுண்டி விடுதிகள், முடி வெட்டும் கடை,(hair cutting saloon), நாளிதழ் கடை, ஆகியவை மையப்பகுதிகளுக்குப் பொருந்தாதவை என்றாலும் வேறு வியாபாரத்திற்காக நகர மையத்திற்கு வரும் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய அவை அங்கு அமைந்திருக்கின்றன.
6. வாடிக்கையாளர்களைக் கவர்வதற்காக வங்கி, பெரிய அலுவலங்கள் ஆகியவையும் மையப்பகுதியில் அமைந்திருக்கின்றன. அலுவலகத்திற்குத் தேவையான மற்றப் பொருள்களும் சேவையும் இம் மையப்பகுதியில் எளிதில் கிடைக்கின்றன.

மையப்பகுதி என்பது ஒரு பிரதேசத்திற்குரிய (region தன்மைகள் எல்லாவற்றையும் கொண்ட பகுதியாகும். இதற்கென்று கரு (Core) ஒன்று உள்ளது. இதில் அப்பிரதேசத்திற்குரிய தன்மைகள் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. இதற்குக் குறிப்பிட்ட எல்லைகள் உள்ளன. இவ்வெல்லைகள் மாறக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றன.

கிராம-நகர்புற விளிம்பு

(Rural-urban fringe)

தற்கால நகரங்களில் மையப்பகுதியில் நெருக்கம் அதிகமாகிக் கொண்டு வருவதால் வசிக்கும் பகுதிகளும் மற்ற தொழிற்சாலைகளும் மையத்தைவிட்டு விலகி விளிம்பிலும் அதற்கு அப்பாலும் வளர்ச்சி பெறுகின்றன. இந்த வளர்ச்சி ஒழுங்கான அமைப்பைப் பெற்றிருப்பதில்லை. நகர விளிம்புகளில் இது குறிப்பிட்ட திசையில் ஒழுங்கற்ற (haphazard) வளர்ச்சியும், மற்றத் திசைகளில் வளர்ச்சியே இல்லாமலும் காணப்படுகிறது.

விளிம்பு (fringe)களில் நகரமக்கள் வசித்து வருவதாலும், அதற்கப்பாலும் நகரப் பண்புகள் ஓரளவு காணப்படுவதாலும், கிராமப்புறத்திற்கும், நகர்ப்புறத்திற்கும் இடையே எல்லையை நிர்ணயிப்பது கடினமாகும். இந்த விளிம்புப் பகுதியில் கிராமப்புற நகர்ப்புற பண்புகள் ஒன்றாகக் கலந்து விடுகின்றன. நகரத்தின் விளிம்புக்கு அப்பாலுள்ள கிராமப்புற பகுதியிலும், வானொலி, திரையரங்கு, தொலைபேசி போன்ற நகரப் பண்புகள் ஊடுருவியிருக்கின்றன. எனவே, இந்த விளிம்பு எதிலும் சேராத தன்மையைப் பெற்றிருக்கிறது. இங்கு வசிக்கும் மக்கள் சமூகத்தாலும், பொருளாதாரத்தாலும் இப்பகுதியைச் சாராதவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

நிலப்பயன்பாடும் இந்த விளிம்புப் பகுதியில் கலப்படமாக இருக்கிறது. பழைய குடியிருப்புப் பகுதிகள், புதிய குடியிருப்புக்காலனிகள், வணிகத் தலங்கள், தொழிற்சாலைகள்,

விளையாட்டு மைதானம், பொழுதுபோக்குப் பொது இடங்கள் போன்றவையாவும் ஒரே சீரான பகுதியில் அமையாமல், ஒன்றோடு ஒன்று வந்து காணப்படுகின்றன. கிராம-நகர்புற விளிம்பின் ஏழு தன்மைகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு விவரித்துள்ளார்.

நகர்புற விளிம்பு என்பது நன்கு அறியப்பட்ட நகர்புறப் பயன்பாடுகள் காணப்படும் நிலத்திற்கும், வேளாண் தொழிலுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்திற்குமிடையில் உள்ள மாற்றம் (transition) நிகழும் பகுதியாகும். இப்பகுதியில் கிராம மற்றும் நகர நிலப் பயன்பாடுகள் கலந்திருப்பதோடு கிராம நிலப்பயன்பாடு நகர நிலப்பயன்பாடாகவும் மாறி வருகிறது. நகர விளிம்பானது குடியிருப்புகள் மற்றும் வர்த்தக மையங்களைக் கொண்டு ஒரு முறையான மாநகரம் போன்று தோற்றமளித்தாலும், ஒரு மாநகரத்திற்கு தேவையான சேவைகளான குழாய் நீர் விநியோகம், கழிவு நீர் மற்றும் குப்பை அகற்றும் வசதிகள் போன்றவை இருக்காது. முக்கிய மாநகரத்தோடு அதன் தொடர்ச்சியான நகராட்சி நகரங்கள் மற்றும் முழுவதும் நகரமயமான வருவாய் கிராமங்கள் ஆகியவை நகர விளிம்பில் அடங்கும்.

1. நிலத்தைப் பயன்படுத்தும் முறையில் தொடர்ச்சியான மாறுதல்கள் காணப்படுகின்றன.
2. பண்ணைகள் அளவில் சிறியனவாக உள்ளன.
3. தானிய உற்பத்தி அதிகமாக உள்ளது.
4. மக்கள் தொழுக அளவு அடிக்கடி மாறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. மக்கள் தொகைச் செறிவு குறைவாகவோ, அல்லது நடுத்தரமாகவோ இருக்கிறது.
5. குடியிருப்பு வீடுகள் வேகமாகப் பரவுகின்றன.
6. இங்குள்ள மக்களின் பொதுத்தேவைகள் முழுமையாக நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. இங்குச் சேவையும் முழுமையாக நடைபெறுவதில்லை.
7. தனித்த கட்டடங்கள் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன.

பெரிய நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள விளிம்புப் பகுதியில் சாலைகளும், ரெயில் பாதைகளும் நகரை நோக்கிக் குறுகிச் செல்வதால் விளிம்பின் பரப்பில் பெரும்பகுதி போக்குவரத்துக்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. இங்குப் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுகிற நிலத்தின் பரப்பு சாதாரண கிராமப்புற பகுதியில் இதற்காக ஒதுக்கப்படும் நிலத்தின் பரப்பைவிட பன்மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது.

நகரத்தின் எல்லைக்குள் விரும்பப்படாத பல தொழில்கள் விளிம்புப் பகுதியில் இடம் பெறுகின்றன. உதாரணமாகக் கழிவு நீர் சுத்தி செய்தல் (Sewage works), கழிவுநீரை வெளியேற்றம் செய்தல் (Pumping station), கருங்கல் ஜல்லி உடைத்தல் (gravel works), செங்கல் சூளையிடுதல், இறைச்சி வெட்டுமிடம் (slaughter houses), இறைச்சி உலர்த்துமிடம் (junk yards), எண்ணெய்க்கிடங்கு, கல்லறை (cemetaries), மனநோய் மருத்துவவிடுதி, குடிநீர் நிலையம் ஆகியவை விளிம்புப் பகுதிகளில் கட்டுக்கடங்காமலும், விரும்பத்தகாத முறையிலும் காணப்படுகின்றன.

கட்டடங்களின் பெருக்கத்தால் விளிம்பிற்கு அருகில் காணப்படும் கிராமப்புற விளை நிலங்களில் விவசாயம் செய்வது நாளடைவில் நிறுத்தப்படுகிறது. சில சமயங்களில்

நகரமாக்களுக்கு இவை அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. பொதுவாக விளிம்புகளில் கிராம-நகர்ப்புறப் பணிகள் கலந்துவிடுவதைத் தடுக்கமுடியாது. எனவே கிராம-நகர விளம்பு என்பது தெளிவாக நகர்ப்புறத்திற்கும், விவசாயத்தை மேற்கொண்டிருக்கின்ற கிராமப்புறத்திற்கும், இடைப்பட்ட பகுதியாகும். நகர எல்லையின் முடிவோடு நகர்ப்புற வாழ்க்கை முற்றுப் பெறுகிறது. அதற்கப்பால் பண்ணைகளும், விவசாய நிலங்களும், புதிய குடியிருப்பு காலனிகளும், தொழிற்சாலைகளும், சிறப்பு அங்காடிகளும் காணப்படுகின்றன. ஆனால் நகரத்திற்கும், கிராமப்புறத்திற்கும் இடையில் அமைந்துள்ள விளிம்புப்பகுதியில் நிலத்தின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. சிறிய பண்ணைகள் இருந்தாலும் இப்பகுதியில் மக்கள் செறிவு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இங்கு வசிக்கும் விவசாயிகள் தினமும் நகரத்திற்குத் தானியங்களையும், காய்கறிகளையும் எடுத்துச் சென்று விற்று வருகின்றனர். இவர்களுக்கு நகர மக்களுடன் அன்றாடம் தொடர்பு இருப்பதால், இவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையில் நகரப் பண்பும், கிராமப்புற பண்பும் கலந்து காணப்படுகிறது.

செயற்கைக்கோள் நகரம்

ஒருசெயற்கைக்கோள் நகரம் என்பதுநகர்ப்புறத் திட்டத்தில் உள்ளஒருகருத்தாகும் இது அடிப்படையில் சிறியபெருநகரப் பகுதிகளைக் குறிக்கிறதுஅவைஒரளவுக்குஅருகில் அமைந்துள்ளஆனால் அவைபெரும்பாலும் பெரியபெருநகரப் பகுதிகளிலிருந்துவிலகிஉள்ளன. சேட்டிலைட் டவுன் என்றசொல் முதலிய ஜி.ஆர்.டெய்லர் 1915இல் நகரத்திலிருந்துதொலைவில் உள்ளஒரு இடத்தைநியமிக்கப் பயன்படுத்தினார். இது பெரியநகரம் அல்லதுநகரத்தின் அருகேஉருவாகிறது. செயற்கைக்கோள் நகரம் குறுகியபயணத்தைதருகிறது (அதாவதுநகரவாசிகள் வெளியேறுவதும்,ஊழியர்கள் நகரத்திற்குவருவதும்).

பண்புகள்:

1. செயற்கைக்கோள் நகரத்தின் அடிப்படைபண்புஎன்னவென்றால், இது ஒரு பெரிய பெருநகரத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒரு சிறியநகரம்,அது தனக்கென்ற ஒருநிர்வாகத்தினைகொண்டுள்ளது. மற்றும் அண்டைபெரியநகரத்திலிருந்து சுயபொருளாதாரம் கொண்டுள்ளது.
2. செயற்றைக்கோள் நகரங்கள் பெரியநகரங்களுடன் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன.ஆனால் அருகிலுள்ள பெரியநகரங்களிலிருந்து முற்றிலும் விலகிஉள்ளன.
3. செயற்கைக்கோள் நகரம் அவற்றின் கலாச்சாரம்,வரலாறு மற்றும் அவற்றின் சுயபொருளாதாரஉள்கட்டமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது.
4. அருகிலுள்ளபெரியநகரங்களாகசெயற்கைக்கோள் நகரங்கள் உருவாக்கப்படவில்லை. செயற்கைக்கோள் நகரத்தின் மக்கள் தொகைஅருகிலுள்ளபெரியநகரத்தைவிடமிகச் சிறியது. அருகிலுள்ளபெரியநகரங்களில் கிடைக்கும் பலவசதிகள் மற்றும் உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் செயற்கைக்கோள் நகரங்களில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைஅல்ல. செயற்கைக்கோள் நகரங்களில் வசிப்பவர்கள் அருகிலுள்ளபெரியநகரத்திற்குவேலை,பொழுதுபோக்குக்காகபயணம் செய்கின்றனர்.

5. செயற்கைக்கோள் நகரத்திற்கும் அருகிலுள்ளபெரியநகரத்திற்கும் இடையேநல்லபோக்குவரத்துசேவைஉள்ளது.
6. மாணவர்கள் பெரும்பாலும் பெரியநகரத்தில் உள்ளஉயர் கல்விநிறுவனங்களுக்குபயணிக்கிறார்கள்.ஏனெனில் பெரும்பாலும் தரமான கல்விநிறுவனங்கள் அருகிலுள்ளபெரியநகரத்தில் அமைந்துள்ளன. செயற்கைக்கோள் நகரம் அல்லதுநகரத்தில் அல்ல.

இந்தியாவின் முக்கிய செயற்கைக்கோள் நகரங்கள்

இந்தியாவின் பலபுகழ் பெற்ற சேட்டிலைட் நகரங்கள் உள்ளன. அவைஅவற்றின் உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடுமற்றும் வளர்ச்சியைஈர்க்கும் திறன் காரணமாக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. டெல்லிக்கு அருகிலுள்ள முக்கியசெயற்கைக்கோள் நகரங்கள் குர்கான், நொய்டா, காஜியாபாத் மற்றும் ஃபரிதாபாத் ஆகும். முப்பை சில புகழ் பெற்ற செயற்கைக்கோள் நகரங்களான நவி மும்பை, டோம்பிவ்லி, மற்றும் தானே,சென்னையில் உள்ளமுக்கியமான செயற்கைக்கோள் நகரங்கள் காஞ்சிபுரம்,மாமல்லபுரம், ஸ்ரீபெரும்புதூர் மற்றும் திருவள்ளூர் போன்றவை. பெங்களூரிலும் ஒருசிலமுக்கியசெயற்கைக்கோள் நகரங்கள் உள்ளன.

Unit V

World Urbanization- Pull and Push factors – Growth of Urbanization in India- Urban Regions in India – Urban Problems.

URBANIZATION OF THE WORLD AND INDIA

Urbanization refers to the population shift from rural to urban residency, the gradual increase in the proportion of people living in urban areas and the ways in which each society adapts areas and the ways in which each society adapts to this change. It is predominantly the process by which towns and cities are formed and working in central areas. Although the two concepts are sometimes used interchangeably, urbanization should be distinguished from urban growth. Urbanization is the proportion of the total national population living in area classed as urban, while urban growth refers to the absolute number of people living in areas classed as urban.

The United Nations projected that half of the world's population would live in urban areas at the end of 2008.It is predicted that by 2050 about 64% of the developing world and 86% of the developed world will be urbanized. That is equivalent to approximately 3 billion urbanites by 2050, much of which will occur in Africa and Asia. Notably, the United Nations has also recently projected that nearly all global population growth from 2017 to 2030 will be absorbed by cities, about 1.1 billion new urbanites over the next 13 years.

Urbanization in India began to accelerate after independence, due to the country's adoption of a mixed economy, which gave rise to the development of the private sector. Urbanisation is taking place at a faster rate in India. Population residing in urban areas in India, according to 1901 census, was 11.4%. This count increased to 28.53% according to 2001 census, and crossing 30% as per 2011 census, standing at 31.16%. According to a survey by UN State of the World population report in 2007, by 2030, 40.76% of country's population is expected to reside in urban areas. As per World Bank, India, along with China, Indonesia, Nigeria, and the United States, will lead the world's urban population surge by 2050.

Mumbai saw large scale rural-urban migration in the 20th century. Mumbai, in 2018, accommodates 22.1 million people, and is the largest metropolis by population in India, followed by Delhi with 18.6 million inhabitants. Witnessing the faster rate of urbanisation in the world, as per 2011 census, Delhi's population rise by 4.1% Mumbai's by 3.1% and Kolkata's by 2% as per 2011 census compared to 2001 census.

PULL AND PUSH FACTOR

Changes in the level of urbanization has been caused by pull and push factors. Due to pull factor the urban amenities like higher education, banks, wholesale, retail business, employment opportunities, recreational facilities and religious places attract people towards urban centres, whereas retirement from job and marriage migration push urban people outside urban centres.

The basic function of urban centres while they perform for the surrounding zone of influence and the income comes to the town is known as basic income. The income accrues out of it is known as non basic function. These two basic and non basic have immensely helped in changing the levels of urbanization in most parts of the globe.

1 Ecological or Natural Causes

2 Economic causes

3 Socio-cultural causes

4 Demographic causes and 5. Political causes

GROWTH OF URBANIZATION IN INDIA

The Census 2011 there are 7,935 towns in the country. The number of towns has increased by 2,774 since last Census. Many of these towns are part of UAs and the rest

are independent towns. The total number of Urban Agglomerations/Towns, which Constitutes the urban frame, is 6166 in the country

In India out of the total population of 1210.2 million as on 1st March, 2011, about 377.1 million are in urban areas. The net addition of population in urban areas over the last decade is 91.0 million. The percentage of urban population to the total population of the country stands at 31.6. There has been an increase 3.35 percentage points in the proportion of urban population in the country during 2001-2011. The provisional results of Census 2011 reveals that there is an increase of 2774 towns comprising 242 Statutory and 2532 Census towns over the decade. Growth rate of population in urban areas was 31.8%.

Further the number of million plus cities/urban agglomeration UA has increased from 35 in Census 2001 to 53 in Census 2011. The new entrants are Srinagar U Jammu and Kashmir, Union Territory of Chandigarh, Jodhpur and Kota Rajasthan, Ghaziabad Uttar Pradesh, Ranchi Jharkhand, Raipur and Durg-Bhilainagar Chattisgarh, Gwalior Madhya Pradesh, Vasai Virar and Aurangabad Maharashtra, Kozhikode, Thrissur Malappuram, Thiruvananthapuram Kannur and Kollam Kerala, and Tiruchirapalli Tamil Nadu. So while the States of Jammu and Kashmir and Chattisgarh now also have million plus city/UA, Kerala now has as many as 7 million plus cities Population Census 2001 and 2011

Trends of urbanisation in India census from 1901-2011

Census year	Number of towns/UA	Total population	Urban population	Percentage of urban population
1901	1827	238396327	25851873	10.84
1911	1815	252093390	25941633	10.29
1921	1949	251321213	28086167	11.18
1931	2072	278977238	33455989	11.99
1941	2250	318660580	44153297	13.86
1951	2843	361088090	62443709	17.29
1961	2365	439234771	78936603	17.97
1971	2590	548159652	109113977	19.91
1981	3378	683329097	159462547	23.34
1991	3768	844324222	217177625	25.72
2001	5161	1027015247	285354954	27.78

URBAN REGION IN INDIA

Delhi: Delhi (National Capital Territory, Uttar Pradesh and Haryana) was reported by the United Nations to have become the second largest urban area in the world, following Tokyo in 2010. Delhi managed to become the nation's largest urban area with a population of 21.6 million people, an increase of 41% over its 15.5 million people in 2001.

Mumbai: Mumbai (formerly Bombay), in Maharashtra, placed second with a population of 18.8 million. This compares to a population of 16.6 million in 2001.

Kolkata: India's third largest urban area, Kolkata in West Bengal, registered a population of 14.1 million, an increase of only 7% from its 13.4 million populations in 2001.

Chennai: Chennai (formerly Madras), in Tamil Nadu, ranked fourth among India's urban areas with a population of 8.7 million, up from 6.5 million in 2001. This 35% growth rate propelled Chennai to a population more than 1 million above expectation.

Bangalore: Information technology center Bangalore (Karnataka) was the fastest growing of the urban areas over 5 million people, with a population of 8.5 million, an increase of 49% over its 2001 population of 5.7 million. Like Chennai, Bangalore registered a population at least 1 million higher than anticipated.

Hyderabad: Hyderabad another of the nation's leading information technology areas, rose to a population of 7.7 million people, from 5.5 million in 2001. With a 40% growth rate, Hyderabad exceeded its population estimate by at least 1 million people.

Ahmadabad: Ahmadabad, in Gujarat, is the last of the seven urban areas with more than 5 million populations had 6.4 million people, which is an increase from 4.5 million in 2001.

Surat: The fastest growing urban area of the 16 Indian urban areas with more than 2 million people was Surat, in Gujarat. Surat grew from 2.8 million people to 4.6 million, for an increase rate of 63%.

As India edges toward becoming the most populous nation, it is clear that its growing urban areas will occupy more of the top positions among the world's largest urban areas in the years to come.

PROBLEMS OF URBANIZATION

India has the second largest urban population in the world only after China. India's urban population is almost equal to the total population of USA. The rate of urban growth is on the upswing. People in large number are arriving in the mega and metropolitan cities, swelling in the mega and metropolitan cities, swelling urban India by more than five percent annually.

1. Problem of space and scarcity of residential accommodation.

The scarcity of space leads to high price of land high rents for offices and residential accommodations. Since people cannot of unwanted growth of slums. This has forced low income group people to live in slums or occupy footpaths and road pavements.

2. Inadequacy of social Amenities

The number of people is increasing in the cities while the infrastructural facilities and civic amenities are quite inadequate.

3. Unemployment

In India, the rate of urban unemployment which is more than 3 % annually is increasing progressively. The high rate of unemployment and underemployment often leads to high rate of crime.

4. Problem of Transport

Transport bottlenecks and traffic congestion are major problems of most of the Indian cities. The number of private vehicles is rising steeply. It leads to traffic congestion, delays, irritation, and tension.

5. The Energy Crisis.

The shortage of energy reduces the industrial production of goods and their distribution.

6. Inadequacy of Water supply.

The acute scarcity of water in the urban places of India may be appreciated from the fact that in Chennai, Hyderabad, Jaipur, Jodhpur, Nagpur, shimla, Udaipur, vadodara etc.

7. Environmental pollution

Environmental pollution is the other serious problem of all the million and mega-cities. It is not only air- pollution caused by smoke emitted from vehicles, factories and houses; Water and noise pollutions are equally serious.

8. Increase in Crimes.

Increasing urban crimes are disturbing the peace of modern cities. According to sociologists, unemployment is the main cause of crimes in urban areas

நகரமயமாதல் - உலகம் மற்றும் இந்தியா

நகரமயமாதல் என்பது கிராமப்புறத்திலிருந்து நகரக் குடியிருப்புகளை நோக்கி மக்கள் இடம் பெயர்ந்து நகர மக்களின் சதவிகிதம் படிப்படியாக அதிகரித்து மாறும் சூழலுக்கு ஏற்ப தங்களை மாற்றிகொள்வது போன்றவற்றைக் குறிப்பதாகும். மையப் பகுதிகளில் வசித்து பணிபுரியும் மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதால் நகரங்களும் மற்றும் மாநகரங்களும்

பெரிய அளவில் உருவாகும் ஒரு செயல் முறையே நகரமயமாதல் ஆகும். நகரமயமாதலும் மற்றும் நகரவளர்ச்சியும் மாறி மாறி பயன்படுத்தப்பட்டாலும் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று வேறுபடுத்தப்பட வேண்டும். நகரம் என வரையறுக்கப்பட்ட பகுதியில்வ வாழும் மொத்த தேசிய மக்களின் சதவிகிதமே நகரமயமாதலாகும். மாறாக, நகர வளர்ச்சி என்பது நகரம் என வரையறுக்கப்பட்ட பகுதியில் வசிக்கும் மக்களின் அறுதி எண்ணிக்கையாகும். 2008ஆம் ஆண்டு இறுதியில் உலக மக்கள் தொகையில் பாதிக்கு மேல் நகரப் பகுதியில் வசிப்பார்கள் என ஐநா சபை மதிப்பிட்டுள்ளது. 2050ஆம் வருடத்திற்குள் 64 சதவிகித வளரும் நாடுகளும் 86 சதவிகித வளர்ந்த நாடுகளும் நகரமயமாக்கப்படும் என கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுதந்திரத்திற்கு பிறகு கலப்புப் பொருளாதாரத்தை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகே இந்தியாவில் நகரமயமாதல் துரிதப்பட்டுள்ளது. கலப்புப் பொருளாதாரம் தனியார் துறை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது. இந்தியாவில் நகரமயமாதல் அதிவேகமாக நடைபெறுகிறது.

1901 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி நகரப்பகுதியில் வசிப்போர் 11.4 சதவிகிதமாக இருந்தனர். இது 28.53 சதவிகிதமாக 2001ல் உயர்ந்து 30 சதவிகிதத்தை கடந்து 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி 31.16 சதவிகிதத்தில் உள்ளது. ஐநா சபை மக்கள் தொகை அறிக்கை 2007த்தின் படி 2030க்குள் 40.76 சதவிகித மக்கள் நகரப்பகுதியில் வசிப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள். எலக வங்கியின் ஆய்வுப்படி, சீனா, இந்தோனேசியா, நைஜீரியா, அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஆகியவற்றோடு இந்தியாவும் சேர்ந்து 2050ல் உலக நகர மக்கள் தொகை அதிகரிப்பிற்கு வழிவகுக்கும். முப்பை 20ஆம் நூற்றாண்டில் பெரிய அளவிலான கிராமப்புற – நகர்புற இடம்பெயர்தலை கண்டது. முப்பை 2018ல் 22.1 மில்லியன் மக்கள் தொகையுடன் இந்தியாவின் மிகப்பெரிய மாநகரமாக விளங்குகிறது. அதைத் தொடர்ந்து டெல்லி 18.6 மில்லியன் மக்கள் தொகையுடன் இரண்டாவது பெரிய மாநகரமாகும். 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி அதிவேக நகரமயமாதல் வளர்ச்சியைக் கொண்டு டெல்லி மக்கள் தொகை 4.1 சதவிகிதமாக உயர்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து மும்பை 3.1 சதவிகிதத்திலும் கொல்கத்தா 2 சதவிகிதத்திலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

உந்து மற்றும் இழு காரணிகள்

நகரமயமாக்கலில் மாற்றங்கள் இழு மற்றும் உந்துகாரணிகளால் ஏற்படுகின்றன. இழு காரணிகாரணமாக உயர்க்கல்வி, வங்கிகள், மொத்தவிற்பனை, சில்லறைவணிகம், வேலைவாய்ப்புகள், பொழுதுபோக்குவசதிகள் மற்றும் மத இடங்கள் போன்ற நகர்ப்புற வசதிகள் நகர்ப்புற மையங்களை நோக்கி மக்களை ஈர்க்கின்றன. அதேநேரத்தில் வேலைமற்றும் திருமண இடம் பெயர்வு நகர்ப்புற மக்களை நகரமையங்களுக்கு வெளியேதள்ளும் காரணியாக உள்ளன. மற்ற உந்து மற்றும் இழுகாரணிகள்.

1. சூழியல் அல்லது இயற்கைகாரணங்கள்
2. சமூகமற்றும் பண்பாட்டுக் காரணங்கள்
3. மக்கள் தொகைசார்ந்தகாரணங்கள்
4. அரசியல் காரணிகள்

இந்தியாவில் நகரமயமாக்கலின் வளர்ச்சி

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு 2011 நாட்டில் 7,935 நகரங்கள் உள்ளன. நகரங்களின் எண்ணிக்கை கடந்த மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பிலிருந்து 2,774 அதிகரித்துள்ளது. இந்த நகரங்களில் பல UA (நகர்ப்புற ஒருங்கிணைப்பு)க்களின் பகுதியாகும், மீதமுள்ளவை சுயாதீன நகரங்கள். நகர்ப்புற ஒருங்கிணைப்புகள் / நகரங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை, நாட்டில் 6166 ஆகும்.

இந்தியாவில் 2011 மார்ச் 1 ஆம் தேதி நிலவரப்படி மொத்த மக்கள் தொகை 1210.2 மில்லியனில் சுமார் 377.1 மில்லியன் பேர் நகர்ப்புறங்களில் உள்ளனர். நகர்ப்புறங்களில் மக்கள் தொகை நிகரமாக 91.0 மில்லியன் ஆகும். நாட்டின் மொத்த மக்கள்தொகைக்கு நகர்ப்புற மக்கள்தொகையின் சதவீதம் 31.6 ஆக உள்ளது. 2001-2011 காலப்பகுதியில் நாட்டில் நகர்ப்புற மக்கள்தொகையின் விகிதத்தில் 3.35 சதவீத புள்ளிகள் அதிகரித்துள்ளன.

மேலும் மில்லியன் கணக்கான நகரங்கள் / நகர்ப்புற ஒருங்கிணைப்பு (UA) 2001 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் 35 ல் இருந்து 2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் 53 ஆக உயர்ந்துள்ளது. ஸ்ரீநகர், ஜாம்-மு மற்றும் காஷ்மீர், சண்டிகர் மற்றும் அவுரங்காபாத் மகாராஷ்டிரா, கோழிக்கோடு, திருச்சூர் மலப்புரம், திருவனந்தபுரம் கண்ணூர் மற்றும் கொல்லம் கேரளா, மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி தமிழ்நாடு. ஜம்மு-காஷ்மீர் மற்றும் சத்தீஸ்கர் மாநிலங்களில் இப்போது மில்லியன் பிளஸ் சிட்டி உள்ளது, கேரளாவில் இப்போது 7 மில்லியனுக்கும் அதிகமான நகரங்கள் உள்ளது. மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு 2001 மற்றும் 2011.

இந்தியாவின் நகர்ப்பகுதி

டெல்லி (தேசியதலைநகரம், உத்திரபிரதேசம் மற்றும் ஹரியானா) ஐக்கியநாடுகள் சபையால் 2010 இல் டோக்கியோவைத் தொடர்ந்து உலகின் இரண்டாவது பெரிய நகர்ப்புறமாக மாறியுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டது. டெல்லி 21.6 மில்லியன் மக்கள்தொகை கொண்ட நாட்டின் மிகப்பெரிய நகர்ப்புறமாக மாறி உள்ளது இது 2001 ல் 15.5 மில்லியன் மக்களைவிட 41% அதிகரிப்பு.

மும்பை: மகாராஷ்டிராவில் மும்பை 18.8 மில்லியன் மக்கள் தொகையுடன் இரண்டாவது இடத்தைப் பிடித்தது. இது 2001 ல் 16.6 மில்லியன் மக்கள்தொகையுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது.

கொல்கத்தா இந்தியாவின் மூன்றாவது பெரிய நகர்ப்புறப்பகுதி, மேற்குவங்கத்தில் (கொல்கத்தா), 14.1 மில்லியன் மக்கள் தொகையை பதிவு செய்தது, இது 2001 ல் 13.4 மில்லியன் மக்கள்தொகையில் இருந்து 7% மட்டுமே அதிகரித்துள்ளது..

சென்னை: தமிழ்நாட்டில் சென்னை இந்தியாவின் நகர்ப்புறங்களில் 8.7 மில்லியன் மக்கள்தொகை கொண்ட நான்காவது இடத்தைப் பிடித்தது, இது 2001 ல் 6.5 மில்லியனாக இருந்தது. இந்த 35% வளர்ச்சி விகிதம் சென்னையை எதிர்பார்ப்பைவிட 1 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள்தொகைக்கு தாண்டியது.

பெங்களூர்: தகவல் தொழில்நுட்ப மையம் பெங்களூர் (கர்நாடகா) நகர்ப்புறங்களில் 5 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. 8.5 மில்லியன் மக்கள்

தொகைகொண்டது, இது 2001 ஆம் ஆண்டின் 5.7 மில்லியனைவிட 49% அதிகரித்துள்ளது. பெங்களூரின் மக்கள்தொகை வளர்ச்சிவிகிதம் தொடர்ந்தால், சென்னைகடந்து நான்காவது பெரியநகர்ப்புறமாக மாறும்.

ஹைதராபாத் :நாட்டின் முன்னணி தகவல் தொழில்நுட்பப் பகுதிகளில் ஒன்றான ஹைதராபாத் 2001 ல் 5.5 மில்லியனிலிருந்து 7.7 மில்லியன் மக்களாக உயர்ந்தது. 40% வளர்ச்சி விகிதத்துடன்,

அஹமதாபாத் குஜராத்தில் உள்ள அஹமதாபாத், 5 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட ஏழு நகர்ப்புறங்களில் 6.4 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்களைக் கொண்டுள்ளது, இது 2001 ல் 4.5 மில்லியனிலிருந்து அதிகரித்தது.

சூரத் : குஜராத்தில் உள்ள சூரத், 2 மில்லியனுக்கும் அதிகமானமக்களைக் கொண்ட 16 இந்திய நகர்ப்புறங்களில் வேகமாகவளர்ந்துவரும் நகர்ப்புறபகுதி சூரத் 2.8 மில்லியன் மக்களிடமிருந்து 4.6 மில்லியனாகவளர்ந்தது.

விரைவில் மிகப்பெரியநாடு இந்தியா அதிக மக்கள்தொகை கொண்டநாடாக மாறும்போது, அதன் வளர்ந்துவரும் நகர்ப்புறங்கள் அடுத்த ஆண்டுகளில் உலகின் மிகப்பெரிய நகர்ப்புறங்களில் முதலிடத்தை வகிக்கும் என்பது தெளிவாகிறது.

. நகரமயமாதலால் ஏற்படும் பிரச்சனைகள்

சீனாவிற்கு அடுத்தபடியாக உலகிலேயே இரண்டாவது அதிக நகர்ப்புற மக்கள் கொண்ட நாடு இந்தியாவாகும். இந்தியாவில் நகர்ப்பு மக்கள் தொகையானது கிட்டத்தட்ட மெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகைக்குச் சமமானதாகும். நகர்ப்புற வளர்ச்சி விகிதம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பெரிய எண்ணிக்கையில் மக்கள் மிகப்பெரிய மற்றும் பெரிய நகரங்களுக்கு (Metropolitan) வருவதால் நகர்ப்புற இந்தியாவின் மக்கள் தொகை வருடத்திற்கு 5 சதவீதத்திற்கும் மேலாக அதிகரிக்கிறது. மக்கள் தொகையின் இந்த பிரம்மாண்டமான வளர்ச்சி பல சமூகப் பொருளாதார சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணமாகிறது.

1. இடம் மற்றும் குடியிருப்பு வசதி பற்றாக்குறை

. இடப்பற்றாக்குறையை காரணமாக நிலத்தின் விலை அதிகரிப்பதுடன், அலவலகம் மற்றும் குடியிருப்புகளின் வாடகை அதிகரிக்கிறது. மக்களால் அதிக வாடகை கொடுக்க முடியாததால் நகரக் குடிசைகளின் தேவையற்ற வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது.

இதனால் குறைந்த வருவாயுள்ள மக்கள் குழுக்கள் நகரக் குடிசைகளிலும், நடைபாதைகளிலும் வாழும் நிலைமைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இந்தியாவின் பெரிய நகரங்களில் நகரக் குடிசைகள் மற்றும் நடைபாதைகளில் வாழ்பவர் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகிறது.

2. சமூக அடிப்படை வசதிகளின் பற்றாக்குறை

மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ள வேளையில் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளும், குடிமை வசதிகளும் போதுமானதாக இல்லை.

3. வேலையின்மை

. இந்தியாவில் வருடத்திற்கு 3 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான நகர்ப்புற வேலையின்மை படிப்படியாக உயர்ந்து வருகிறது.. அதிக அளவு வேலையின்மை மற்றும் தகுதிக்குக் குறைவான வெலை போன்றவை குற்ற விகிதம் அதிகரிக்க காரணமாகியுள்ளது.

4. போக்குவரத்து பிரச்சனை

போக்குவரத்துச் சிக்கல்கள் மற்றும் போக்குவரத்து நெரிசல் ஆகியவை இந்திய மாநகரங்களின் முக்கியப் பிரச்சனையாகும். ஒரு நகரம் பெரியதாக வளர வளர அதன் செயல்பாடுகளும் மிக முக்கியமானவை. தனியார் வாகனங்களின் எண்ணிக்கை திடீரென அதிகரித்து வருகிறது. இதன் விளைவாக போக்குவரத்து நெரிசல், தாமதம், எரிச்சல் மற்றும் பதற்றம் போன்றவை ஏற்படுகிறது.

5. எரிசக்தி நெருக்கடி

எரிசக்தி நெருக்கடி தொழிற்சாலைப் பொருட்களின் உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் பாதிக்கிறது.

6. நீர் அளிப்புப் பற்றாக்குறை . இந்தியாவில் நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் கடுமையான நீர்ப்பற்றாக்குறை உள்ளது என்பதை சென்னை, ஹைதராபாத், ஜெய்ப்பூர், ஜோத்பூர், நாக்பூர், சிம்லா, சோலன், சூரத், உதய்பூர், வதோதரா போன்ற நகரங்களில் நாளொன்றுக்கு ஒன்று முதல் இரண்டு மணி நேரமே நீர் வழங்கப்படுகிறது என்ற உண்மையிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

7. சுற்றுச்சூழல் மாசுபடுதல்

சுற்றுச்சூழல் மாசுபடுதலானது அனைத்து மில்லியன் மற்றும் பெரு நகரங்களின் தீவிரப் பிரச்சினையாகும். வாகனங்கள், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் வீடுகளிலிருந்து வெளியேறும் புகையினால் காற்று மாசுபடுவது போல நீர் மற்றும் ஒலி மாசுடைந்தாலும் அதற்கிணையாக தீவிரமான ஒன்றாகும்.

8. குற்றம் அதிகரித்தல்

அதிகரிக்கும் நகர்ப்புறக் குற்றங்கள் நவீன நகரங்களின் அமைதியைக் குலைக்கின்றன. சமூகவியலாளர்கள் கூற்றுப்படி வேலையின்மை நகர்ப்புற பகுதிகளில் குற்றங்களுக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

.
